

Pozoruhodné floristické nálezy z nivy Moravy mezi Strážnicí a Kunovicemi *Remarkable plant records from the Morava River floodplain between the towns of Strážnice and Kunovice (south-eastern Moravia, Czech Republic)*

●
Pavel Dřevojan & Hana Galušková

Ústav botaniky a zoologie, Přírodovědecká fakulta, Masarykova univerzita, Kotlářská 2, CZ-611 37 Brno;
e-mail: pavel.drevojan@seznam.cz, hana.galusкова@seznam.cz

Keywords: alluvial meadows, aquatic habitats, endangered and rare species, floristic records, macrophytes, synanthropic species

Abstract: In this paper we present new records of 54 vascular plant species in the floodplain of the Morava River between the towns of Strážnice and Kunovice in south-eastern Moravia (Czech Republic). These species belong to various groups, including aquatic macrophytes, e.g. *Batrachium baudotii*, *B. rionii* and *Ceratophyllum submersum*, synanthropic species, e.g. *Bromus carinatus* var. *marginatus*, *Chenopodium vulvaria* and *Setaria verticilliformis*, species of alluvial meadows, e.g. *Gratiola officinalis*, *Viola pumila* and *V. stagnina*, and sub-halophilous species, e.g. *Lythrum hyssopifolia*, *Trifolium fragiferum* and *Veronica catenata*. We also report finds of several species that were not seen in the area for several decades, e.g. *Bupleurum rotundifolium*, *Veronica anagalloides* and *Xanthium strumarium*, and some species that are new for the area, e.g. *Cerastium tenoreanum*, *Crepis setosa* and *Euphorbia taurinensis*.

ÚVOD

Počátky botanického výzkumu regionu jsou spojeny s osobou A. Carla, krajského lékaře v Uherském Hradišti, jehož díla zůstala bohužel pouze v podobě rukopisů (PODPĚRA 1948). Jeho údaje však využili v první souborné květeně Moravy ROHRER & MAYER (1835). V sedmdesátých letech 19. století sepsal L. Schlögl práce o květeně okolí Uherského Hradiště, které vydal v programech tamějšího reálného gymnázia (SCHLÖGL 1875, 1876). Některé jeho údaje jsou však nevěrohodné, na což upozornil již PODPĚRA (1948). Z regionálního pohledu byly rovněž významné práce o flóře okolí Bzence z pera J. Bubely (BUBELA 1882, 1883).

Na začátku 20. století flóru ve studovaném území a v blízkém okolí studovali například F. Čoka (později Čouka), který své floristické nálezy publikoval ve Sborníku Klubu Přírodovědeckého v Prostějově (např. ČOKA 1906, 1907), nebo V. Večeřa, jehož dílo obsahuje mnoho

údajů ze zájmového území z oblasti severně od Strážnice (VEČEŘA 1911). Profesor Masarykovy univerzity v Brně J. Podpěra shrnul výsledky dlouhodobého studia flóry okolí Uherského Ostrohu v práci Rozbor květenného komponentu Bílých Karpat (PODPĚRA 1951).

V polovině 20. století ve studovaném území působili vynikající regionální floristé, kteří sice hojně sbírali, ale téměř žádné nálezy sami neuveřejnili. Vůdčí osobností byl S. Staněk, učitel z Korytné, jehož rozsáhlý herbář je uložen v Moravském zemském muzeu, kde doposud čeká na plnohodnotné zpracování (STANĚK et al. 1996). V letech 1984–1986 studoval R. Řepka materiál rodu *Carex* ze Staňkova herbáře a nálezy vztahující se k území Dolnomoravského úvalu pak uveřejnil ve Sborníku Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti (ŘEPKA 1996). Staňka při exkurzích často doprovázel F. Weber, který byl znalcem květeny okolí rodného Veselí nad Moravou. Ve

40. letech s nimi často botanizoval i F. Hynšt, jehož herbář čítající více než 6000 položek získalo Vlastivědné muzeum v Olomouci (JONGEPIEROVÁ & JONGEPIER 1999).

V roce 1976 uveřejnili J. Hubáček a Z. Šeda příspěvek o floristických nálezech z okolí Uherského Hradiště (HUBÁČEK & ŠEDA 1976). Druhý ze jmenovaných autorů společně s D. Šponarem na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let systematicky studoval vodní a pobřežní vegetaci slepých ramen řeky Moravy a ostatních vodních těles ve studovaném území (např. ŠPONAR 1979; ŠEDA & ŠPONAR 1982). Flórou jihozápadní poloviny studovaného území se v rámci svých diplomových prací zabývaly HÁLKOVÁ (1983) a HORNÍČKOVÁ (1983). V roce 1987 proběhl v Uherském Hradišti 26. floristický kurs Československé botanické společnosti. Některé z exkurzních tras směřovaly i do studovaného území (GRULICH 1989). Tento krátkodobý, zato však velmi intenzivní výzkum přinesl mnoho nových údajů o jeho květeně a v jistých ohledech nebyl dosud překonán.

V druhé polovině 90. let uveřejnil J. Hrabec v časopise *Veronica* sérii popularizačních příspěvků o biotě Hradištského příkopu (např. HRABEC 1997a, b) a rovněž zpracoval rozšíření kotvice plovoucí v tomto území (HRABEC 1998). Části dokumentovaného území se týká i práce o flóře vracovsko-bzeneckých písků (ŘEPKA 1997). Vodním makrofytům řeky Moravy se ve svých pracích věnoval RYDLO (1992, 2000a). Regeneraci luk po katastrofální povodni v roce 1997 se zabýval KOUTECKÝ (2000, 2003; KOUTECKÝ & PRACH 2005).

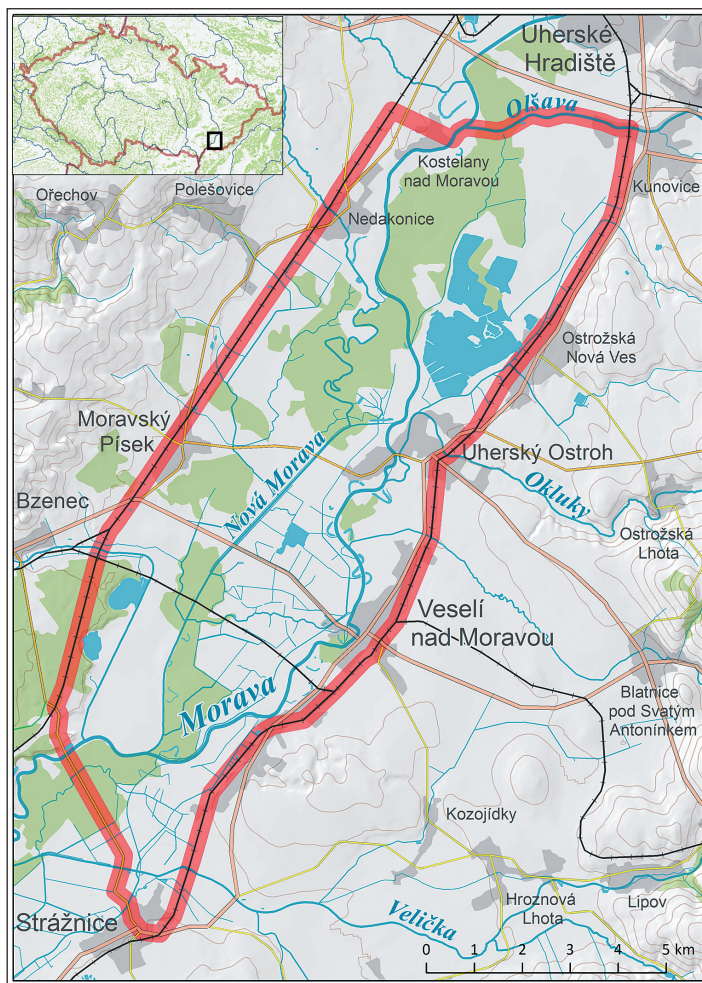
Na invazní druhy rostlin v aluvii Moravy zaměřili svoji pozornost VYMYSLICKÝ (2001) a KALUSOVÁ (2006, 2009). Jedním z odstavených ramen řeky Moravy, na nichž studovala vodní a pobřežní vegetaci PETROVÁ (2005), byla i přírodní památka Tůň u Kostelan. Květenu lokality Vlčí hrdlo v nivě Syrovinky u Bzence v rámci své bakalářské práce zpracovala UHÝRKOVÁ (2013). Louky u Veselí nad Moravou posloužily také jako jedno z modelových území při studiu vlastností fytocenóz na gradientu vlhkosti v aluviích velkých řek (MÁJEKOVÁ 2014). K. Fajmon pak ve své multidisciplinární studii shrnul celkovou

přírodovědnou hodnotu Ostrožska (FAJMON 2012).

Přestože je zájmové území po botanické stránce poměrně dobře prozkoumáno, jak ukazuje bohatý seznam literatury, tak nás rozmanitost flóry motivovala k sepsání tohoto článku. Po prostudování dostupné literatury a důkladném poznání vybraného území do našeho příspěvku zařazujeme 54 druhů. Jedná se vesměs o druhy v území vzácnější a často dokonce ohrožené, k jejichž výskytu v oblasti zatím chyběl dostatek recentních údajů. Doufáme tedy, že námi předložené nové nálezy doplní poznatky o rozšíření těchto zajímavých taxonů.

METODIKA

Floristický průzkum probíhal s různou intenzitou v letech 2010–2015. Severovýchodní část studovaného území byla podrobně prozkoumána autorkou příspěvku v rámci její bakalářské a navazující diplomové práce (GALUŠKOVÁ 2012, 2014). V níže uvedeném seznamu jsou zájmové druhy řazeny abecedně. Informace o ohrožení jednotlivých druhů byla přejata z aktuální verze Červeného seznamu cévnatých rostlin (GRULICH 2012). Dále je uvedeno, zda druh patří mezi taxony zvláště chráněné podle vyhlášky MŽP ČR č. 395/1992 Sb. (§1 – druh kriticky ohrožený, §2 – druh silně ohrožený a §3 – druh ohrožený). Lokality jsou řazeny abecedně podle názvu sídla, k němuž je nález vztažen, a v rámci jednoho katastru pak od severu k jihu. Následují zeměpisné souřadnice (odečteny na webovém portálu www.mapy.cz), datum a iniciály nálezce/ů (PD = Pavel Dřevojan, HG = Hana Galušková a VG = Vít Grulich). Téměř ke všem nálezům byly pořízeny herbářové doklady, které jsou uloženy v herbáři Masarykovy univerzity v Brně (BRNU). Tyto údaje jsou označeny zkratkou leg., tj. *legit* nebo *legerunt*. Pokud se jednalo pouze o terénní pozorování, pak jsou takové záznamy označeny zkratkou not., tj. *notavit*. Ke každému druhu je připojen krátký komentář pojednávající o jeho rozšíření, hojnosti nebo ekologii. Taxonomické pojetí a nomenklatura se řídí Seznamem cévnatých rostlin květeny České republiky (DANIHELKA et al. 2012). Jména syntaxonů a jejich vymezení odpovídají třetímu dílu Vegetace České repub-

Obr. 1: Mapa studovaného území.

Fig. 1: Map of the studied area.

liky (CHYTRÝ 2011). Nálezy druhů *Draba nemorosa* a *Trapa natans* byly již ve stručné formě uveřejněny dříve (HADINEC & LUSTYK 2012).

VYMEZENÍ STUDOVANÉHO ÚZEMÍ

Zájmové území se nachází na jihovýchodní Moravě na pomezí Zlínského a Jihomoravského kraje. Jeho hranice vymezuje pomyslný protáhlý lichoběžník orientovaný ve směru jihozápad – severovýchod. Jeho severozápadní základnu tvoří železnice mezi silničním podjezdem nedaleko nádraží Bzenec-Přívóz a zastávkou Kostelany nad Moravou. Na severu je pak hranicí koryto říčky Olšavy od jejího soutoku

s Moravou po železniční most v Kunovicích. Poté se hranice stáčí k jihozápadu a podél železniční trati vede do jejího nejjižnějšího bodu celého pojednávaného území ve Strážnici. Hranici na jihozápadě území pak představuje silnice mezi tímto městem a Bzencem-Přívózem (Obr. 1). Vymezené území zaujímá přibližně 86,4 km².

CHARAKTERISTIKA STUDOVANÉHO ÚZEMÍ

Většina území spadá do Dolnomoravského úvalu, tvořeného kvartérními fluvialními a deluviálními sedimenty (MACKOVČIN et al. 2007). Jeho osou je akumulační rovina řeky Moravy – Dyjsko-

-moravská niva. Na ni na severozápadě nasedá podcelek Dyjsko-moravská pahorkatina. Pouze okrajově do území mezi Vnorovy a Uherským Ostrohem zasahuje podcelek Hlucká pahorkatina, který je již součástí Vizovické vrchoviny (DEMEK & MACKOVČIN 2006).

Výšková členitost reliéfu je nepatrná – nejnižší položeným bodem vymezeného území je místo, kde u Bzence-Přivozu řeka Morava opouští území (ca 165 m n. m.). Nejvyšší nadmořské výšky (ca 180 m) dosahuje reliéf na několika místech při jihovýchodní hranici území.

Hlavními půdními typy území jsou fluvizemě glejové, méně se vyskytují černice a hnědozemě. Kolem Moravského Písku a Bzence převažují kambizemě arenické (NOVÁK 1991).

Téměř celé území leží v teplé klimatické oblasti T4. Pouze okrajově do studovaného území u Veselí nad Moravou a Strážnice zasahuje teplá klimatická oblast T2. Průměrná červencová teplota vzduchu se pohybuje v rozmezí 19–20 °C a lednová teplota vzduchu pak -2 až -3 °C. Roční srážkový úhrn činí v průměru 500 až 650 mm (QUITT 1970, 1971).

Hlavním tokem území je řeka Morava, která představuje jeho přirozenou osu. V období první republiky byla její niva zregulována (GRULICH & DANIHELKA 1996), čímž vznikla četná mrtvá ramena, a byly nasypány ochranné hráze, které znemožnily každoroční záplavy nivy. Později byl vyhlouben odlehčovací kanál Nová Morava, který z řeky u Uherského Ostrohu odvádí část vod a navrácí je do ní zpět nedaleko Vnorov. Významnějšími přítoky Moravy v území jsou říčky Okluka, Olšava a Velička. Zajímavým krajinným prvkem je Baťův plavební kanál, který v území vede souběžně s Moravou z Veselí nad Moravou až po jeho křížení s Veličkou u Strážnice. Ze stojatých vod zaujímají největší plochu štěrková jezera, která se nacházejí západně a severozápadně od Ostrožské Nové Vsi a severozápadně od Veselí nad Moravou, a dále rybník Stolařka.

Celé území leží v panonském termofytiku a náleží do fytogeografického podokresu 18b Dolnomoravský úval. Pouze okrajově mezi Moravským Pískem a Kostelany nad Moravou do území zasahuje podokres 20b Hustopečská pahorkatina (SKALICKÝ 1988).

PŘEHLED FLORISTICKÝCH NÁLEZŮ

Allium angulosum C3, §2

Moravský Písek: loučka na břehu rybníka Plánava 0,8 km V od kostela, 48°59'22"N, 17°20'50"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: křoviny u polní cesty u štěrkového jezera 1,7 km ZSZ od železničního nádraží, 49°00'45"N, 17°24'50"E, 2.VIII.2013 not. HG. – Uherský Ostroh: louka zarůstající náletovými dřevinami 2,2 km SSV od kostela, 49°00'15"N, 17°23'36"E, 14.VIII.2015 leg. PD. – Uherský Ostroh: louka u Ostrožského lesa 1,4 km S od kostela, 48°59'52"N, 17°23'26"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: louka 1,8 km SSZ od železničního nádraží, 48°57'48"N, 17°22'12"E, 5.VIII.2013 not. HG. – Vnorovy: louka 1,9 km ZJZ od kostela, 48°55'27"N, 17°19'21"E, 18.VII.2013 leg. PD.

Česnek hranatý se ve studovaném území vyskytuje roztroušeně. Je schopen vzdorovat nepříznivým zásahům (intenzivní hnojení, vysušování) lépe než většina ostatních charakteristických druhů kontinentálních zaplavovaných luk, takže mnohdy přežívá i ve značně degradovaných lučních partiích (TRÁVNÍČEK 1996).

Althaea officinalis C2t

Polešovice: okraj polní cesty podél železniční trati 2,3 km JV od kostela, 49°01'14"N, 17°21'45"E, 17.VIII.2013 not. HG. – Uherský Ostroh: okraj pole mezi potokem Petříkovec a Moravou 1,6 km SV od kostela, 48°59'49"N, 17°24'02"E, 10.VIII.2012 leg. HG. – Veselí nad Moravou: vlhký okraj polní cesty vedoucí podél plotu vodárny 2,9 km SSV od železničního nádraží, 48°58'28"N, 17°23'41"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: trávník mezi cyklostezkou a pramenem 1,5 km SSV od železničního nádraží, 48°57'44"N, 17°23'21"E, 23.VII.2011 leg. PD. – Vnorovy: příkop u zpevněné cesty nedaleko fotbalového hřiště 0,6 km ZSZ od kostela, 48°55'54"N, 17°20'23"E, 29.IX.2013 leg. PD. – Vnorovy: příkop mezi cyklostezkou a polem 1,9 km JZ od kostela, 48°54'59"N, 17°19'47"E, 21.VIII.2012 leg. PD.

Tento subhalofilní druh se v území vyskytuje ojediněle na nepravidelně sečených okrajích luk a v příkopech.

***Batrachium baudotii* C1b, §1**

Ostrožská Nová Ves: litorál štěrkového jezera 1,5 km SZ od železničního nádraží, 49°01'21"N, 17°25'44"E, 22.VI.2013 leg. HG, rev. J. Prančl. – Ostrožská Nová Ves: litorál štěrkového jezera 1,3 km ZSZ od železničního nádraží, 49°00'44"N, 17°25'09"E, 19.VII.2014 leg. HG, rev. J. Prančl. – Ostrožská Nová Ves: litorál přírodního koupaliště 380 m ZSZ od železničního nádraží, 49°00'37"N, 17°25'53"E, 9.VI.2015 leg. PD, det. J. Prančl.

Lakušník Baudotův je na jižní Moravě znám zejména z její nejjižnější části (např. SLAVÍK 1986, DANIHELKA et al. 1995, ŠUMBEROVÁ 1999). Na jihovýchodní Moravě byl dosud tento vzácný hydrofyt nalezen pouze ojediněle (např. ŘEPKA 1997). Naše terénní zkušenost ukazuje, že se v území vyskytuje v průzračných mesotrofních vodách štěrkových jezer, kde vytváří monodominantní porosty přiřaditelné k asociaci *Ranunculetum baudotii*.

***Batrachium rionii* C2b, §1**

Moravský Písek: mokřad v PP Vypálenky 0,8 km JV od železničního nádraží, 48°58'23"N, 17°19'28"E, 8.VI.2014 leg. PD, det. J. Prančl. – Ostrožská Nová Ves: litorál štěrkového jezera 1,5 km SZ od železničního nádraží, 49°01'21"N, 17°25'44"E, 22.VI.2013 leg. HG, rev. J. Prančl. – Ostrožská Nová Ves: litorál štěrkového jezera 1,3 km ZSZ od železničního nádraží, 49°00'44"N, 17°25'09"E, 19.VII.2014 leg. HG, rev. J. Prančl. – Ostrožská Nová Ves: litorál přírodního koupaliště 380 m ZSZ od železničního nádraží, 49°00'37"N, 17°25'53"E, 9.VI.2015 leg. PD, det. J. Prančl. – Uherský Ostroh: mokřad na dně skládky stavební suti 1,3 km SV od kostela, 48°59'43"N, 17°23'55"E, 10.V.2015 leg. HG, rev. J. Prančl. – Veselí nad Moravou: litorál štěrkového jezera 2,8 km SZ od železničního nádraží, 48°58'13"N, 17°21'43"E, 19.VI.2012 leg. PD, det. J. Prančl.

Ojedinělé nálezy lakušníku Rionova byly doposud z jihovýchodní Moravy publikovány pouze z jihozápadní části Bílých Karpat z rybníků pod Babí horou u Boršic u Blatnice a z vodní nádrže Lučina u Tvarožné Lhoty (HÁJEK 1996, 1997, 1998; RYDLO 2000b; JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006). V Dolnomoravském úvalu byl pak nale-

zen v jezírku Hliníček na jihozápadním okraji Ratíškovic (GRULICH 1989). Na většině námi nalezených lokalit vytvářel porosty zařaditelné do asociace *Batrachietum rionii*.

Bromus carinatus* var. *marginatus

Veselí nad Moravou: kraj polní cesty na levém břehu Moravy 3,4 km S od železničního nádraží, 48°58'46"N, 17°23'10"E, 30.VII.2012 leg. HG. – Vnorovy: okraj obilného pole u panelové cesty vedoucí souběžně s potokem Vešky 320 m SSZ od železniční zastávky, 48°56'00"N, 17°20'47"E, 7.VI.2014 leg. PD, det. J. Danihelka.

V posledních letech byl tento původem seve-roamerický svehp doložen ze studovaného území a jeho nejbližšího okolí z několika míst (např. Bzenec, západní okraj města, J. W. Jongepier 2001 BRNU; Veselí nad Moravou, směrem na Moravský Písek, u rybníků, J. W. Jongepier 2007 BRNU; Veselí nad Moravou, mezofilní ruderalizovaný trávník nedaleko chodníku naučné stezky Hrnčířské louky, asi 900 m Z od železničního nádraží, K. Fajmon 2012 herb. Fajmon; Vnorovy, severovýchodně od JZD, J. W. Jongepier 2007 BRNU nebo Žeraviny: jihozápadní okraj obce, asi 80 m JJZ od nové kaple, K. Fajmon 2007 BRNU). Svehp kýlnatý horský se vyznačuje mimořádnou vitalitou a rychlým ontogenetickým vývojem. Vydatně odnožuje a po seči vytváří náhradní stébla, takže je schopen vykvést i několikrát za vegetační období, čímž se násobí množství vytvořených semen. To umožňuje rychlé šíření a výsadky na další stanoviště v průběhu téže sezóny (SVOBODOVÁ & ŘEHOŘEK 1996). Jmenovaní autoři upozorňují na možnost jeho šíření do polních kultur, jež jsme zaznamenali na okraji obilného pole u Vnorov. Druh zde velmi dobře prosperoval a jednotliví vitální jedinci byli až přes 1 m vysokí. Jedná se pravděpodobně o první nález v polní kultuře u nás.

***Bupleurum rotundifolium* C1t**

Ostrožská Nová Ves: nepoužívaná kusá koleť 170 m JZ od železničního nádraží, 49°00'31"N, 17°26'07"E, 1.VI.2014 leg. PD.

Prorostlík okrouhlolistý je bezesporu jeden z nejhroženějších jihomoravských segetálních druhů, který byl v posledních letech za-

znamenán pouze na několika lokalitách v celém panonském termofytiku (GRULICH 2007). Tento význačný prvek bazifilní teplomilné plevelové vegetace byl na jihovýchodní Moravě v poslední době opakovaně zaznamenán pouze na záhumenkách pod NPR Zahrady pod Hájem u Velké nad Veličkou (např. JONGEPIER 1997; OTÝPKOVÁ 2003). Překvapivě byli v roce 2015 objeveni čtyři jedinci také na čerstvě navezené hromadě zeminy přímo ve Strážnici (R. Svobodová in verb.) a asi deset rostlin na okraji pole u Šumic (K. Fajmon & J. Ohryzek 2015 herb. Fajmon). Náš nález jediného exempláře v kolejišti u nádraží v Ostrožské Nové Vsi by mohl být zapříčiněn zavlečením s obilím (cf. ŠOURKOVÁ 1981). Výskyty tohoto druhu na ruderalních stanovištích však bývají pouze přechodného charakteru.

***Carex strigosa* C2r**

Uherský Ostroh: les v PR Kolébky 2,8 km SZ od kostela, 49°00'23"N, 17°22'06"E, 25.VII.2012 leg. HG & VG. – Uherský Ostroh: okraj příležitostně používané lesní cesty v Ostrožském lese 2,7 km SZ od kostela, 49°00'16"N, 17°22'01"E, 17.VII.2015 leg. PD, rev. V. Grulich.

Ostřice hubená je druhem vlhkých nížinných lužních lesů, který se u nás vyskytuje především v Pomoraví od Napajedel po soutok s Dyjí (ŘEPKA & GRULICH 2014). Ve studovaném území byla v minulosti zaznamenána v okolí Moravského Písku a Uherského Ostrohu (GRULICH 1989). Tuto ostřici jsme zjistili pouze na dvou blízkých lokalitách v lesním komplexu severozápadně od Uherského Ostrohu, kde rostla společně s velmi podobnou *C. sylvatica*, za kterou může být zaměněna.

***Centaureum pulchellum* C3**

Bzenec-Přívóz: obnažené dno mokřadu 1,9 km SV od železničního nádraží, 48°56'44"N, 17°18'44"E, 22.VIII.2015 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: břeh šterkového jezera 1,8 km SZ od železničního nádraží, 49°01'23"N, 17°25'26"E, 5.VIII.2012 leg. HG. – Ostrožská Nová Ves: okraj pole u sadu poblíž PP Lázeňský mokřad 370 m SZ od železniční zastávky Ostrožská Nová Ves-Lázně, 49°01'13"N, 17°26'33"E, 25.VII.2013 not. HG. – Ostrožská Nová Ves: pole s ku-

kuřící 0,8 km SSZ od železničního nádraží, 49°00'43"N, 17°25'36"E, 16.VII.2013 not. HG.

Tento konkurenčně slabý druh je schopen dlouhodobě přežívat v semenné půdní bance (HÖLZEL & OTTE 2004a). Ve studovaném území jsme zeměžluč spanilou ojediněle zaznamenali v pionýrských společenstvech na narušených stanovištích, jako jsou polní mokřady nebo břehy šterkových jezer.

***Cephalanthera damasonium* C4a, §3**

Vnorovy: nepravidelně kosený sad 1,8 km JZ od kostela, 48°55'07"N, 17°19'43"E, 23.V.2013 not. PD.

Jelikož se nám nepodařilo ověřit výskyt okrotice bílé v lese Zápověď u Kunovic, kde byla zaznamenána naposledy koncem devadesátých let (GRULICH 1989), tak pravděpodobně jediným místem jejího současného výskytu ve studovaném území je sad u Vnorov, kde jsme pozorovali jediný exemplář.

***Cerastium dubium* C2b**

Bzenec-Přívóz: nezoraný okraj pole 1,8 km SV od železničního nádraží, 48°56'48"N, 17°18'31"E, 19.IV.2015 leg. PD. – Uherský Ostroh: cesty loukami u Ostrožského lesa 1,6 km S od kostela, 48°59'58"N, 17°23'10"E, 4.V.2013 leg. HG. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,8 km JZ od kostela, 48°55'35"N, 17°20'13"E, 23.V.2013 leg. PD. – Vnorovy: rozježděná cesta na louce 1,2 km JZ od kostela, 48°55'28"N, 17°19'58"E, 25.IV.2015 leg. PD. – Vnorovy: disturbované místo na louce u topolového stromořadí nedaleko myslivecké střelnice 2,2 km JZ od kostela, 48°55'10"N, 17°19'17"E, 23.V.2013 leg. PD.

Rožec pochybný roste na loukách, pastvinách, občas zaplavovaných nebo podmáčených lučních a polních depresích a na okrajích polí, lučních cestách, v příkopech apod. Jako konkurenčně slabý druh preferuje místa narušovaná pastvou dobytka, sešlapáváním nebo jinými mechanickými zásahy (SMEJKAL 1990b). Ze studovaného území nebyl dosud uváděn (cf. SLAVÍK 1986). Mohl sem být recentně занесен např. vodními ptáky (cf. HADINEC et al. 2003), jako pravděpodobnější se nám však jeví možnost, že dosud pozornosti unikál díky své ekobiologii. Rožec pochybný klíčí v našich pod-

mínkách již na podzim, neboť pro klíčení vyžaduje vyšší teploty (HÖLZEL & OTTE 2004b). Zimu přečkává ve stadiu listových růžic a svůj vývoj dokončuje dalšího roku na jaře. Na jižní Moravě kvete a plodí již v dubnu a v první polovině května (NĚMEC et al. 2014). Navíc dokáže na lokalitě přetrvávat jako součást semenné půdní banky (HÖLZEL & OTTE 2001, 2004a). Naše nálezy propojují hojný výskyt v oblasti soutoku Moravy a Dyje (ŠUMBEROVÁ et al. 2000) s ojedinělým výskytem v Hornomoravském úvalu (TRÁVNÍČEK 1996).

***Cerastium tenoreanum* C1b, §1**

Uherský Ostroh: kraj vlhčí nivní louky u Ostrožského lesa 1,6 km S od kostela, 48°59'58"N, 17°23'07"E, 10.V.2015 leg. HG, rev. J. Danihelka.

Rožec Tenoreův byl donedávna znám pouze z několika málo lokalit na Břeclavsku na nejjižnější Moravě (SMEJKAL 1990a). Jeho rozšířením v České republice se v rámci své diplomové práce zabýval DUDEK (2014), který zjistil, že se vyskytuje také v jižní části Bílých Karpat a byl doložen i z několika dalších lokalit u nás. Jižní Moravou prochází severní hranice areálu tohoto druhu (JALAS & SUOMINEN 1983) a námi předkládaný nález je tak pravděpodobně jedním z nejseverněji položených autochtonních výskytů. Nález představuje vůbec první údaj o výskytu druhu ve fytogeografickém podokrese 18b Dolnomoravský úval (cf. SMEJKAL 1990a). Nevelká populace rožce Tenoreova se nacházela na necelých dvou metrech čtverečních blízko cesty v severní části luk u Ostrožského lesa.

***Ceratophyllum submersum* C3, §2**

Moravský Písek: mokřad v PP Vypálenky 0,5 km SV od železničního nádraží, 48°58'47"N, 17°19'14"E, 13.VI.2011 leg. PD, rev. K. Šumberová.

Bohatou populaci růžkatce bradavčitého jsme našli v rezervaci Vypálenky u Moravského Písku. Vytváří tam monodominantní porosty zařaditelné do asociace *Potamo-Ceratophylletum submersi*. Dále jsme jej v okolí Moravského Písku zaznamenali, tentokrát již za hranicí studovaného území, v malém zameňujícím se jezírku v bývalé pískovně asi 2,2 km SSV od kostela v obci (P. Dřevojan 2011 BRNU, rev. K. Šumberová).

***Chenopodium urbicum* C1t**

Bzenec-Přívóz: štěrkový náplav přeplavený bahnem na levém břehu Moravy 1 km VJV od železničního nádraží, 48°56'04"N, 17°18'08"E, 29.IX.2013 leg. PD.

Merlík městský byl ve studovaném území nalezen pouze v jediném, zato však statném a bohatě větveném exempláři na náplavu Moravy ve společnosti druhů obnažených den, jako je *Atriplex prostrata*, *Cyperus fuscus*, *Persicaria lapathifolia* nebo *Veronica anagallis-aquatica*. Je možné, že právě náplavy a obnažená dna jsou původním biotopem tohoto druhu, který je však schopen osídlovat rovněž ruderalní stanoviště, jež mu skýtají podobné ekologické podmínky. Recentně je na jihovýchodní Moravě znám především z jihozápadní části podhůří Bílých Karpat (např. JONGEPIER 1997; JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006).

***Chenopodium vulvaria* C2t**

Veselí nad Moravou: pravidelně sečený trávník před domem č. p. 43 na ulici Sekule 2,4 km SSV od železničního nádraží, 48°58'07"N, 17°23'44"E, 21.IX.2013 leg. PD. – Veselí nad Moravou: u paty zdi domu č. p. 40 v severozápadním rohu Bartolomějského náměstí 0,6 km SZ od železničního nádraží, 48°57'16"N, 17°22'43"E, 21.VIII.2012 leg. PD.

Během uplynulého čtvrtstoletí našli merlík smrdutý ve studovaném území pouze frekvenci floristického kursu v Uherském Hradišti v roce 1987 v Moravském Písku a Vnorovech (GRULICH 1989), v roce 1999 byl pak nalezen těsně za jeho hranicí na nádraží v Moravském Písku (HADINEC et al. 2004), kde dosud roste (P. Dřevojan 2012 BRNU). Kromě výše uvedených lokalit jsme tento merlík zaznamenali i na dvou místech přímo ve Vnorovech (P. Dřevojan 2012 a 2015 BRNU) a také v jejich místní části Lidéřovice (P. Dřevojan 2012 BRNU).

***Clematis recta* C3, §3**

Moravský Písek: lesní lem v jihozápadní části Olšového lesa 2,3 km VJV od železničního nádraží, 48°58'27"N, 17°20'48"E, 11.V.2011 leg. PD.

Plamének přímý byl v celém studovaném území překvapivě zaznamenán pouze jednou.

***Crepis setosa* C1t**

Uherský Ostroh: mezernatý trávník mezi cyklostezkou a tenisovými kurty 0,6 km JV od kostela, 48°58'57"N, 17°23'47"E, 9.VI.2015 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: okraj cyklostezky nedaleko mostu přes Svodnici 2,9 km SV od železničního nádraží, 48°58'22"N, 17°23'36"E, 14.VIII.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: krajnice cyklostezky vedoucí souběžně se silnicí do Moravského Písku 2 km SZ od železničního nádraží, 48°57'45"N, 17°21'52"E, 6.IX.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: krajnice nově postavené silničky 1,2 km SZ od železničního nádraží, 48°57'30"N, 17°22'25"E, 22.VIII.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: obnažené místo v pravidelně sečeném trávníku před domem s pečovatelskou službou na ulici Za Poštou 280 m SSZ od železničního nádraží, 48°57'05"N, 17°22'50"E, 15.VI.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Z jihovýchodní Moravy jsou nám známy pouze staré literární údaje o nálezech tohoto druhu z vinohradů u Mařatic a Starého Města u Uherského Hradiště (SCHLÖGL 1875). V roce 2013 byla škarda štětinkatá překvapivě objevena u Kuželova (VEČEŘA 2014), a to jediný exemplář rostoucí na okraji lesní cesty na rozhraní lesa a větrolamu (M. Večeřa in verb.). Nejnovější nálezy pocházejí z okolí Mikulčic (HADINEC & LUSTYK 2015) a intravilánu Velké nad Veličkou (K. Fajmon 2015 in verb.). Škarda štětinkatá se v posledních letech pravděpodobně mírně šíří. Za nárůstem počtu jejích recentně známých lokalit také zřejmě stojí i zvýšená pozornost, kterou tomuto druhu floristé věnují. Na většině lokalit jsme našli pouze jednotlivé rostliny.

***Cyperus fuscus* C3**

Bzenec-Prívóz: štěrkový náplav přeplavený bahnem na levém břehu Moravy 1 km VJV od železničního nádraží, 48°56'04"N, 17°18'08"E, 18.VIII.2013 leg. PD. – Moravský Písek: východní obnažený břeh rybníčku sousedícího s rybníkem Pláňava 1 km VSV od kostela, 48°59'29"N, 17°21'00"E, 21.VIII.2014 leg. PD. – Moravský Písek: obnažený břeh mokřadu v PP Vypálenky 0,5 km SV od železničního nádraží, 48°58'47"N, 17°19'14"E, 21.VIII.2012 leg. PD. –

Moravský Písek: obnažený břeh mokřadu v PP Vypálenky 0,8 km JV od železničního nádraží, 48°58'21"N, 17°19'22"E, 3.VIII.2014 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: břeh štěrkového jezera 1,8 km SZ od železničního nádraží, 49°01'23"N, 17°25'26"E, 18.VIII.2012 not. HG. – Ostrožská Nová Ves: břeh štěrkového jezera 2,3 km SZ od železničního nádraží, 49°01'20"N, 17°24'41"E, 5.VIII.2012 leg. HG. – Ostrožská Nová Ves: obnažený písčito-štěrkovitý břeh v jihozápadní části přírodního koupaliště 400 m ZSZ od železničního nádraží, 49°00'37"N, 17°25'53"E, 7.IX.2014 leg. PD. – Uherský Ostroh: vlhký okraj kaluže na dně skládky stavební suti 1,3 km SSV od kostela, 48°59'40"N, 17°23'54"E, 2.VIII.2014 leg. PD. – Uherský Ostroh: obnažené dno Nové Moravy pod jezem 0,9 km S od kostela, 48°59'33"N, 17°23'16"E, 8.VIII.2013 not. HG. – Uherský Ostroh: písčité náplav na pravém břehu Moravy pod jezem 220 m J od kostela, 48°58'58"N, 17°23'23"E, 17.VIII.2013 not. PD. – Uherský Ostroh: obnažený břeh mrtvého ramene Vlčinec 1,8 km JZ od kostela, 48°58'22"N, 17°22'24"E, 22.VIII.2012 leg. PD. – Veselí nad Moravou: břeh štěrkového jezera 2,8 km SZ od železničního nádraží, 48°58'13"N, 17°21'43"E, 19.VI.2012 leg. PD. – Veselí nad Moravou: spára vydlážděné silnice v ulici U Stavů 0,8 km SSZ od železničního nádraží, 48°57'22"N, 17°22'50"E, 3.X.2012 leg. PD. – Veselí nad Moravou: kamenitý náplav na levém břehu Moravy pod silničním mostem 450 m SZ od železničního nádraží, 48°57'09"N, 17°22'48"E, 8.XI.2015 leg. PD. – Vnorovy: bahnitý náplav na levém břehu Moravy 0,9 km SSZ od kostela, 48°56'15"N, 17°20'42"E, 29.IX.2013 leg. PD. – Vnorovy: písčité náplav pod jezem na Nové Moravě 1,9 km ZSZ od kostela, 48°56'09"N, 17°19'28"E, 2.VIII.2015 leg. PD. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,8 km JZ od kostela, 48°55'33"N, 17°20'15"E, 12.X.2014 leg. PD.

Šáchor hnědý se v území vyskytuje roztroušeně ve vegetaci iniciálních stadií sukcese na obnažených březích na písčitých až bahnitých substrátech jak stojatých, tak tekoucích vod.

***Draba nemorosa* C1b**

Bzenec-Prívóz: báze písčitého svahu zasahujícího do nivy Moravy 1,4 km SV od železničního

nádraží, 48°56'40"N, 17°18'17"E, 11.V.2011 leg. PD.

V posledních letech nápadně přibývá nálezů chudiny hajní na sekundárních stanovištích, jako jsou železniční tratě nebo úhory (HADINEC & LUSTYK 2009). Naopak v oblasti svého původního výskytu na jižní Moravě je nalézána pouze ojediněle (např. DANIHELKA et al. 1995; ŠUMBEROVÁ et al. 2000). Na okraji pole na bázi eolického písčného reliéfu vybíhajícího do nivy Moravy jsme v roce 2011 našli asi 15 jedinců tohoto efemerního druhu. Při opakovaných návštěvách lokality v dalších letech se nám však výskyt nepodařilo ověřit.

***Eleocharis uniglumis* subsp. *uniglumis* C2b**

Veselí nad Moravou: terénní sníženina na louce napravo od silnice do Moravského Písku 1,7 km SZ od železničního nádraží, 48°57'38"N, 17°22'05"E, 10.V.2014 leg. PD, rev. P. Bureš. – Veselí nad Moravou: terénní sníženina na louce (pozůstatek koryta meandrujícího toku) 2,5 km Z od železničního nádraží, 48°57'04"N, 17°20'57"E, 10.V.2014 leg. PD & HG, rev. P. Bureš. – Vnorovy: vlhká terénní sníženina na louce 1,8 km JZ od kostela, 48°55'09"N, 17°19'43"E, 23.V.2013 leg. PD., rev. P. Bureš.

Bahnička jednoplevá pravá patří mezi diagnostické druhy vlhkých kontinentálních zaplavovaných luk. Ve studovaném území se roztroušeně vyskytuje v terénních sníženinách na loukách, kde může po delší dobu stagnovat voda. Vyhledává těžší půdy s dostatkem minerálních živin.

***Equisetum hyemale* C2r, §2**

Bzenec-Přívóz: báze písčitého svahu 1,8 km SV od železničního nádraží, 48°56'57"N, 17°18'21"E, 24.XII.2014 leg. PD.

Přeslička zimní se na jihovýchodní Moravě v minulosti vyskytovala zejména v Bílých Karpatech (STANĚK et al. 1996), kde je však v současnosti známa pouze z olšiny u Nové Lhoty (JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006) a v roce 2007 byla také nalezena v potočním luhu u Bzové u Bojkovic (P. Filippov in verb.). Další oblastí jejího výskytu byl les Dúbrava u Hodonína a jeho širší okolí (cf. NOVÁK 1971). Odtud pochází i ojedinělé recentní údaje jak z hodonínské (ŘEPKA

1995; DANIHELKA & GRULICH 1996), tak i vracovsko-bzenecké části tohoto lesního komplexu (ŘEPKA 1997; P. Dřevojan 2015 BRNU). Na výše uvedené lokalitě, která se nachází na severovýchodním okraji Dúbravy, byl zaznamenán pouze jeden jedinec.

***Euphorbia palustris* C3, §2**

Moravský Písek: příkop železniční trati 2,5 km SSV od kostela, 49°00'36"N, 17°21'01"E, 4.VIII.2013 leg. PD. – Moravský Písek: příkop u železniční trati Moravský Písek – Nedakonice 1,2 km SSV od kostela, 49°00'01"N, 17°20'23"E, 5.IX.2012 leg. HG. – Moravský Písek: zarostlé koryto bývalého meandrujícího toku u Olšového lesa 1,8 km JV od kostela, 48°58'38"N, 17°21'12"E, 22.VIII.2012 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: lem křovin u příkopu 0,6 km SZ od železniční zastávky Ostrožská Nová Ves-Lázně, 49°01'18"N, 17°26'22"E, 10.V.2014 leg. PD & HG. – Strážnice: příkop po pravé straně silnice do Bzenec-Přívózu 2,3 km SSZ od železničního nádraží, 48°55'02"N, 17°18'34"E, 27.V.2010 leg. PD. – Uherský Ostroh: lem Ostrožského lesa 1,7 km SZ od kostela, 48°59'57"N, 17°23'00"E, 2.V.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: loučka na pravém břehu Moravy 1,4 km SV od kostela, 48°59'46"N, 17°23'55"E, 21.IX.2013 leg. PD. – Uherský Ostroh: břeh aluviální tůně 1,4 km JZ od kostela, 48°58'36"N, 17°22'29"E, 17.VIII.2013 leg. PD. – Veselí nad Moravou: příkop mezi cyklostezkou a silnicí do Moravského Písku 3,4 km SZ od železničního nádraží, 48°58'10"N, 17°20'56"E, 22.V.2010 leg. PD. – Veselí nad Moravou: lem křovin 3,3 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'51"N, 17°20'38"E, 23.V.2010 leg. PD. – Veselí nad Moravou: nekosený příkop na louce 1,8 km SZ od železničního nádraží, 48°57'48"N, 17°22'14"E, 20.V.2013 leg. PD. – Veselí nad Moravou: louka mezi železniční tratí Veselí nad Moravou – Bzenec a Struhou 3,4 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'28"N, 17°20'24"E, 13.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: příkop procházející loukou 2,3 km JZ od kostela, 48°55'19"N, 17°19'07"E, 12.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: příkop napravo od železniční trati do Strážnice nedaleko jejího křížení s Veličkou 2,3 km JZ od kostela, 48°54'42"N, 17°19'52"E, 2.VIII.2015 leg. PD.

Tento druh vlhkých a zaplavovaných nivních luk, pobřežních křovin a lemů lužních lesů (CHRTEK & KŘÍSA 1992) se v území vyskytuje poměrně hojně, což ukazuje bohatý výčet nálezů. Jakožto statná vytrvalá a konkurenčně dosti zdatná rostlina (TRÁVNÍČEK 1996) je pryšec bahenní schopen dlouhodobě přežívat i v nepravidelně sečené vysokobylinné vegetaci.

***Euphorbia stricta* C3**

Uherský Ostroh: kraj cesty u světliny v lese Pod Tatarovy 2,4 km SZ od kostela, 49°00'09"N, 17°22'11"E, 8.VII.2013 leg. HG. – Uherský Ostroh: nepravidelně sečený lem doubravy 1,7 km SZ od kostela, 48°59'36"N, 17°22'09"E, 20.VIII.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Pryšec tuhý jsme objevili na několika místech v lesním komplexu severozápadně od Uherského Ostrohu. Tyto nálezy nejsou ve skutečnosti zcela nové, neboť jej zde pravděpodobně jako první sbíral již J. Podpěra (PODPĚRA 1951). Druh, který sem byl pravděpodobně splaven podél Moravy, zde dosahuje svého výškového minima u nás (CHRTEK & KŘÍSA 1992). Bohužel se nám nepodařilo potvrdit výskyt i dalšího fytogeograficky pozoruhodného druhu splavovaného z vyšších pohoří moravských Karpat nebo Hrubého Jeseníku, krtičníku žláznatého (*Scrophularia scopoli*), který odtud PODPĚRA (1951) rovněž uvádí.

Euphorbia taurinensis

Ostrožská Nová Ves: plocha na místě vytržené kusé koleje 260 m JZ od železničního nádraží, 49°00'29"N, 17°26'04"E, 1.VI.2014 leg. PD.

Pryšec turínský je jihoevropský druh, který byl v České republice dosud nalezen pouze na několika lokalitách v jižních Čechách, na jižní a severní Moravě a také ve Slezsku (CHRTEK & KŘÍSA 1970; SMEJKAL & DVOŘÁKOVÁ 1975; HLISNIKOVSKÝ & KOCIÁN 2014). U nás byl tento neofyt vzácně zaznamenán na rumištích, podél silnic a železnic, na nádražích a ojediněle na polích (CHRTEK & KŘÍSA 1992). Na jihovýchodní Moravě byl druh v minulosti nalezen u železničního mostu přes řeku Moravu u Starého Města u Uherského Hradiště a nedávno na nádražích ve Strážnici a Velké nad Veličkou (HADINEC et al. 2004; JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006;

HLISNIKOVSKÝ & KOCIÁN 2014). Výskyt u nádraží v Ostrožské Nové Vsi není nikterak překvapivý, protože se tento pryšec snadno šíří díky balochoricko-agestochorickým pohybům – vysychající toboleky vystřelují semena, která se zachytávají například na projíždějících vlcích (HLISNIKOVSKÝ & KOCIÁN 2014). Na lokalitu byl pravděpodobně zavlečen při odstraňování nevyužívané kusé koleje, jelikož v předcházejících letech jsme jej zde nezaznamenali.

***Gratiola officinalis* C2t, §2**

Veselí nad Moravou: okraj polní cesty u pole se stagnující vodou u zahrádkářské kolonie napravo od silnice do Moravského Písku 1,3 km SZ od železničního nádraží, 48°57'30"N, 17°22'18"E, 13.VII.2010 leg. PD.

Několik jedinců konitrudu lékařského, který je diagnostickým druhem vlhkých kontinentálních zaplavovaných luk, jsme našli v úzkém pásu vegetace mezi pravidelně sečeným trávníkem a polem. Nález na tomto silně antropogenně ovlivněném stanovišti je poněkud překvapivý s ohledem na dostatek relativně zachovalých luk v okolí. Poté, co konitrud pravděpodobně vymizel na střední Moravě (cf. TRÁVNÍČEK 1996), představuje uvedená lokalita zřejmě jeho nejsevernější známý výskyt v aluviu Moravy. Ve studovaném území se nachází bohatá populace ve střední části zatrávněného úhuru na lokalitě Vlčí hrdlo u Bzence-Přivozu (UHÝRKOVÁ 2013).

***Hydrocharis morsus-ranae* C2b**

Uherský Ostroh: mrtvé rameno Vlčinec 1,8 km JZ od kostela, 48°58'20"N, 17°22'23"E, 13.VII.2010 leg. PD.

Voďanka žabí byla v minulosti uváděna ze studovaného území z několika mrtvých ramen (např. ŠPONAR 1979, ŠEDA & ŠPONAR 1982). Kromě výše uvedené lokality v současnosti roste jen v PP Tůň u Kostelan (např. PETROVÁ 2005). V rameni Vlčinec vytváří rozsáhlé porosty přiřaditelné k vegetaci asociace *Hydrocharitetum morsus-ranae*.

***Kickxia spuria* subsp. *spuria* C2t**

Moravský Písek: vlhký okraj pole 2,1 km JV od železničního nádraží, 48°57'31"N, 17°19'15"E,

11.VIII.2013 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: roh pole s kukuřicí 0,8 km SSZ od železničního nádraží, 49°00'43"N, 17°25'36"E, 16.VII.2013 leg. HG. – Uherský Ostroh: okraj pole na pravém břehu potoka Petříkovce 1,6 km SV od kostela, 48°59'47"N, 17°24'09"E, 24.VIII.2013 not. HG. – Veselí nad Moravou: vlhký okraj pole 2,9 km SSV od železničního nádraží, 48°58'28"N, 17°23'51"E, 26.VII.2011 leg. PD.

Na jihovýchodní Moravě patří úporek pochybný pravý stále ještě mezi poměrně hojné polní plevely (viz např. JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006). To platí i pro samotnou nivu Moravy, kde je však v porovnání s přilehlým územím přece jen vzácnější. Obvykle roste na středně těžkých vlhkých půdách.

***Leersia oryzoides* C3**

Bzenec-Přívóz: štěrkový náplav přeplavený bahnem na levém břehu Moravy 1 km VJV od železničního nádraží, 48°56'04"N, 17°18'08"E, 18.VII.2013 leg. PD. – Uherský Ostroh: břeh mrtvého ramene Vlčinec 1,6 km JZ od kostela, 48°58'26"N, 17°22'25"E, 22.VIII.2012 leg. PD. – Vnorovy: pravý břeh Nové Moravy pod jezem 1,9 km ZSZ od kostela, 48°56'05"N, 17°19'25"E, 2.VIII.2015 leg. PD.

Tajnička rýžovitá se roztroušeně vyskytuje na březích jak tekoucích, tak stojatých vod. Tuto v kvetoucím stavu nápadnou travu lze ve sterilní podobě snadno přehlédnout, a to navzdory charakteristickému žlutozelenému zbarvení a silně draslavým okrajům listové čepele.

***Leonurus marrubiastrum* C2b**

Moravský Písek: u vodárny při cestě vedoucí od silničního mostu přes Novou Moravu do Moravského Písku 1,1 km JJV od kostela, 48°58'45"N, 17°20'21"E, 13.VII.2010 leg. PD. – Moravský Písek: zarostlé koryto bývalého meandrujícího toku u Olšového lesa 1,8 km JV od kostela, 48°58'38"N, 17°21'12"E, 22.VIII.2012 leg. PD. – Moravský Písek: v předešlém roce disturbovaná plocha zarůstající vegetací v PP Vypálenky 0,9 km JV od železničního nádraží, 48°58'24"N, 17°19'28"E, 8.VI.2014 leg. PD. – Moravský Písek: okraj cesty u silničního mostu přes Novou Moravu 2,3 km VJV od železničního nádraží, 48°58'14"N, 17°20'40"E, 13.VI.2011 leg.

PD. – Uherský Ostroh: louka u Ostrožského lesa 1,7 km S od kostela, 49°00'00"N, 17°23'29"E, 2.V.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: nesečený okraj louky mezi polní cestou a lesem 1,9 km SZ od kostela, 48°59'40"N, 17°22'06"E, 20.VIII.2014 leg. PD. – Veselí nad Moravou: dno bývalého koryta meandrujícího toku na louce 3,5 km SZ od železničního nádraží, 48°57'59"N, 17°20'36"E, 24.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: příkop mezi železniční tratí a loukou 3,4 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'29"N, 17°20'21"E, 24.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: terénní sníženina na louce (pozůstatek koryta meandrujícího toku) 2,4 km Z od železničního nádraží, 48°57'04"N, 17°20'59"E, 10.V.2014 leg. PD & HG. – Vnorovy: příkop u křižovatky lesních cest 2,1 km SZ od kostela, 48°56'42"N, 17°19'53"E, 2.VIII.2015 leg. PD. – Vnorovy: loučka s mysliveckou chatou v lese 1,8 km SZ od kostela, 48°56'40"N, 17°20'24"E, 13.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: dno vyschlého příkopu u topolového stromofadí 2,3 km JZ od železniční zastávky, 48°55'13"N, 17°19'14"E, 10.V.2014 leg. PD & HG.

Buřina jablečnickovitá se v území vyskytuje poměrně hojně v lesních lemech a na narušených, často mírně ruderalizovaných partiích nivních luk. Je s podivem, že tento relativně nápadný druh byl během floristického kursu v Uherském Hradišti zaznamenán pouze na jediné lokalitě (GRULICH 1989).

***Limosella aquatica* C4a**

Bzenec-Přívóz: obnažený břeh mokřadu 2 km SV od železničního nádraží, 48°56'43"N, 17°18'46"E, 11.VIII.2013 leg. PD. – Bzenec-Přívóz: písčité náplav na pravém břehu Moravy 1,9 km VJV od železničního nádraží, 48°55'54"N, 17°18'49"E, 2.VIII.2015 leg. PD. – Moravský Písek: přepad rybníka Pláňava 0,8 km VSV od kostela, 48°59'23"N, 17°20'50"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: vlhký okraj kaluže na dně skládky stavební suti 1,3 km SSV od kostela, 48°59'40"N, 17°23'54"E, 2.VIII.2014 leg. PD. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,8 km JZ od kostela, 48°55'33"N, 17°20'15"E, 10.V.2014 leg. PD & HG.

Na jihovýchodní Moravě tento druh obnažených den, jež je zde vázán především na nivu

Moravy, náleží k pozoruhodnějším taxonům. Blatěnka vodní patří mezi druhy značně náročné na vlhkost substrátu. Při jeho rychlém vyschnutí rostliny odumírají. Naopak náhlé zaplavení snáší velmi dobře (HEJNÝ 1960; LAMPE 1996). Díky svým drobným rozměrům může snadno uniknout pozornosti.

***Lotus tenuis* C3**

Bzenec-Přívóz: obnažený břeh mokřadu 2 km SV od železničního nádraží, 48°56'43"N, 17°18'46"E, 11.VIII.2013 leg. PD. – Moravský Písek: břeh mokřadu v PP Vypálenky 420 m SV od železničního nádraží, 48°58'46"N, 17°19'09"E, 13.VI.2011 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: obnažený břeh rybníčku v PP Vypálenky 0,8 km JV od železničního nádraží, 48°58'21"N, 17°19'22"E, 3.VIII.2014 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: okraj pole u sadu poblíž PP Lázeňský mokřad 370 m SZ od železniční zastávky Ostrožská Nová Ves-Lázně, 49°01'13"N, 17°26'33"E, 25.VII.2013 not. HG. – Ostrožská Nová Ves: okraj asfaltové cesty u štěrkových jezer 1,1 km SZ od železničního nádraží, 49°00'57"N, 17°25'28"E, 18.VII.2013 leg. HG. – Ostrožská Nová Ves: okraj polní cesty na břehu štěrkového jezera 2,5 km Z od železničního nádraží, 49°00'42"N, 17°24'10"E, 9.VI.2015 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: loučka za areálem těžebny štěrkopísku 480 m ZJZ od železničního nádraží, 49°00'34"N, 17°25'49"E, 7.IX.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: okraj polní cesty 1,2 km SZ od železničního nádraží, 48°57'32"N, 17°22'30"E, 31.VII.2013 not. HG. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,8 km JZ od kostela, 48°55'35"N, 17°20'17"E, 12.X.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Štírovník úzkolistý se v území vyskytuje roztroušeně na půdách obvykle bohatých na živiny, těžkých a mírně zasolených, nezářdka také na antropogenně ovlivněných místech, např. na okrajích cest.

***Lythrum hyssopifolia* C2b**

Moravský Písek: polní mokřad u silničního mostu přes Novou Moravu 2,3 km VJV od železničního nádraží, 48°58'14"N, 17°20'40"E, 13.VI.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: polní mokřad

1,6 km SZ od železničního nádraží, 48°57'41"N, 17°22'18"E, 31.VII.2013 leg. HG.

Subhalofilní kyprej yzopolistý jsme našli ve dvou polních mokřadech. Tyto biotopy, které se v území vyskytují roztroušeně, vznikly po povodni v roce 1997 a s ní spojeném vzestupu hladiny podzemních vod. Často se vytvořily na polích vzniklých rozoráním nivních luk, na kterých v minulosti po delší část roku stagnovala voda, nejčastěji v místech koryt drobných vodních toků volně meandrujících v nivě Moravy. Ve vlhkých letech se nedaří plochy polních mokřadů zorat, a proto se zde mohou vyvíjet porosty vegetace primárních sukcesních stadií hostící řadu ohrožených druhů, mimo kypřeje také např. druhy jako *Centaurea pulchellum* a *Veronica catenata*.

***Ornithogalum boucheanum* C2b**

Moravský Písek: mez mezi polem a železniční tratí 0,9 km SV od železničního nádraží, 48°59'00"N, 17°19'19"E, 22.IV.2013 not. PD.

Početnou populaci snědku hřebenitého jsme objevili na mezi a v přilehlých křovinách u náspu železniční trati u Moravského Písku. Nález dokresluje známé rozšíření druhu v zájmovém území mezi Bzencem-Přívózem a Moravským Pískem (GRULICH 1989; LOSOSOVÁ & OTÝPKOVÁ 2001; HADINEC & LUSTYK 2014).

***Potamogeton nodosus* C3**

Bzenec-Přívóz: litorál mokřadu 1,9 km SV od železničního nádraží, 48°56'44"N, 17°18'45"E, 11.VIII.2014 leg. PD. – Bzenec-Přívóz: litorál při levém břehu Moravy 1 km VJV od železničního nádraží, 48°56'05"N, 17°18'11"E, 2.VIII.2015 not. PD. – Nedakonice: litorál při pravém břehu Moravy pod zdymadlem 1,7 km JJV od kostela, 49°01'03"N, 17°23'23"E, 14.VIII.2015 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: litorál v severovýchodním rohu štěrkového jezera 1,5 km SZ od železničního nádraží, 49°01'20"N, 17°25'44"E, 22.VI.2013 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: štěrkové jezero 1,9 km JZ od železničního nádraží, 49°00'03"N, 17°24'55"E, 7.VII.2011 not. HG. – Uherský Ostroh: litorál při pravém břehu Moravy 2,5 km SSV od kostela, 49°00'25"N, 17°23'51"E, 14.VIII.2015 leg. PD. – Uherský Ostroh: mokřad na dně skládky stavební suti 1,3 km SV od

kostela, 48°59'43"N, 17°23'55"E, 9.VI.2015 not. PD. – Uherský Ostroh: litorál Moravy u mostu pro pěší 100 m JJV od kostela, 48°59'03"N, 17°23'24"E, 25.VII.2012 not. HG & VG. – Uherský Ostroh: mrtvé rameno Vlčinec 1,8 km JZ od kostela, 48°58'23"N, 17°22'23"E, 13.VI.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: zátoka v jihozápadní části štěrkového jezera 2,8 km SZ od železničního nádraží, 48°58'08"N, 17°21'32"E, 7.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: Baťův kanál u přístaviště 1 km SZ od železničního nádraží, 48°57'17"N, 17°22'20"E, 23.VII.2011 leg. PD.

Rdest uzlinatý patřil k hojným vodním makrofytům řeky Moravy (RYDLO 1992), avšak v souvislosti s povodní v roce 1997 a následnými úpravami koryta zcela vymizel (RYDLO 2000a). V řece Moravě jsme jej zaznamenali v klidnějších úsecích a kromě toho i v jejím přítoku Veličce u Strážnice. Hojný je rovněž v Baťově kanálu, v několika mrtvých ramenech Moravy a ve štěrkových jezerech. Přestože není znám lokalit, na nichž jsme druh pozorovali, úplný, je zřejmé, že je to ve studovaném území v současnosti nejrozšířenější širokolistý rdest.

***Rumex palustris* C2b**

Moravský Písek: obnažený břeh mokřadu v PP Vypálenky 440 m SV od železničního nádraží, 48°58'47"N, 17°19'09"E, 21.VIII.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Pomineme-li druhotný výskyt na usazovacích polích cukrovarů na Hané (TRÁVNÍČEK & DANČÁK 2011), představuje nález u Moravského Písku nejsevernější autochtonní výskyt v nivě Moravy (cf. KUBÁT 1985). Šťovík bahenní lze snadno zaměnit za habituálně i ekologicky podobný šťovík přímořský, od kterého se mimo rozdílného tvaru krovek liší také zbarvením rostlin za zralosti – *Rumex palustris* je zbarven tmavě zeleně, zatímco *R. maritimus* mívá světle zelený odstín.

***Rumex stenophyllus* C2b**

Bzenec-Přívov: obnažený břeh mokřadu 1,9 km SV od železničního nádraží, 48°56'47"N, 17°18'40"E, 22.VIII.2015 leg. PD. – Bzenec-Přívov: bahnitý náplav na levém břehu Moravy 1,1 km VJV od železničního nádraží, 48°56'05"N, 17°18'11"E, 2.VIII.2015 leg. PD. – Moravský Pí-

sek: západní obnažený břeh rybníčku sousedícího s rybníkem Pláňava 0,9 km VSV od kostela, 48°59'30"N, 17°20'52"E, 21.VIII.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: v předešlém roce disturbovaná plocha zarůstající vegetací v PP Vypálenky 0,9 km JV od železničního nádraží, 48°58'24"N, 17°19'28"E, 8.VI.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: mokřina v obilném poli 2 km JJV od kostela, 48°58'19"N, 17°20'38"E, 24.VI.2013 leg. HG. – Ostrožská Nová Ves: trávník mezi polem a cyklostezkou nedaleko železničního přejezdu 1,4 km JZ od železničního nádraží, 49°00'01"N, 17°25'25"E, 11.X.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: pravidelně sečený trávník na ulici Rumunská 180 m JZ od železničního nádraží, 48°56'54"N, 17°22'48"E, 16.XI.2013 leg. PD. – Vnorovy: vlhký okraj pole 1,9 km JZ od kostela, 48°55'24"N, 17°19'24"E, 18.VII.2013 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Šťovík úzkolistý nebyl doposud ze studovaného území uváděn (KUBÁT 1985). V posledních letech jsme svědky jeho šíření na jižní Moravě i na ruderalní stanoviště mimo oblast bývalých slanisk. Druh se v území vyskytuje roztroušeně jednak na vlhkých úhorech, z nichž byla část mírně zasolená, jednak podél silnic a přímo v sídlech.

***Saxifraga tridactylites* C3, §2**

Ostrožská Nová Ves: kolejště kusé koleje 130 m JZ od železničního nádraží, 49°00'32"N, 17°26'08"E, 2.V.2011 leg. PD.

V poslední době se množí údaje o výskytu lomikamene trojprstého na železničních stanicích na většině území České republiky, kde druh nachází ideální podmínky. Podrobně tyto nálezy shrnuje DUCHÁČEK (2009). Výjimkou není ani jihovýchodní Morava, kde jsme kromě výskytu na nádraží v Ostrožské Nové Vsi zaznamenali tento lomikámen mimo území také na bázi štěrkového lože železniční trati v rezervaci Váté písky u Bzence-Přívovu (P. Dřevojan 2014 BRNU). V roce 2014 byl nalezen rovněž na nádraží ve Veselí nad Moravou (K. Fajmon in verb.). Lomikámen byl do studovaného území pravděpodobně zavlečen podél železniční trati Brno – Veselí nad Moravou, na níž jsme druh na jaře roku 2015 pozorovali téměř na každém ná-

draží. Lze předpokládat, že jeho expanze bude pokračovat.

***Schoenoplectus tabernaemontani* C2b**

Moravský Písek: břeh mokřadu v PP Vypálenky 450 m SV od železničního nádraží, 48°58'47"N, 17°19'09"E, 11.VIII.2013 leg. PD, rev. P. Filippov.

Několik jedinců skřípince *Tabernaemontana*, jehož výskyt zpravidla indikuje vyšší obsah solí na stanovišti nebo slatinný charakter lokality, jsme našli na břehu mokřadu v PP Vypálenky u Moravského Písku. Nález není nikterak překvapivý, neboť výskyt tohoto skřípince v dané oblasti je doložen už z minulosti (cf. FILIPPOV 2000), byť jiné recentní nálezy až dosud scházely. V současnosti roste ve studovaném území také v EVL Ondrovský u Bzence-Přívozu (JONGEPIEROVÁ 2009).

***Sclerochloa dura* C2b**

Moravský Písek: křižovatka polních cest před samotou u podjezdu železniční trati 160 m J od železničního nádraží, 48°58'33"N, 17°18'52"E, 27.IV.2014 leg. PD. – Moravský Písek: přejezd železniční trati Veselí nad Moravou – Bzenec 1,7 km JV od železničního nádraží, 48°57'50"N, 17°19'33"E, 11.V.2011 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: disturbovaný trávník u cyklostezky 0,6 km JZ od železničního nádraží, 49°00'18"N, 17°25'56"E, 22.VI.2013 leg. PD. – Uherský Ostroh: hráz u mostu cyklostezky přes Okluky 1,3 km SV od kostela, 48°59'37"N, 17°24'07"E, 21.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: most přes Baťův kanál 1,1 km SSZ od kostela, 48°56'19"N, 17°20'43"E, 13.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: cesta vedoucí loukou 2,2 km JZ od kostela, 48°55'04"N, 17°19'28"E, 23.V.2013 leg. PD.

Tužanka tvrdá byla z jihovýchodní Moravy v minulosti dokládána poměrně vzácně (cf. CHRTEK & ŽÁKOVÁ 1990). V současnosti se vyskytuje zřídka především v nejzápadnější části CHKO Bílé Karpaty (JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006). Ve studovaném území se nachází výjimečně na polních cestách a okrajích silnic. Tužanka může být také přehlížena pro svůj efemerní charakter výskytu – semena této jednoleté trávy totiž klíčí koncem dubna až začátkem května a rostliny odumírají již od konce května do konce června (ELIÁŠ 1996).

***Scutellaria hastifolia* C2b, §2**

Uherský Ostroh: louka u Ostrožského lesa 1,6 km S od kostela, 48°59'55"N, 17°23'26"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: lem křovin na hrázi mrtvého ramena Vlčinec 1,9 km JZ od kostela, 48°58'21"N, 17°22'21"E, 13.VI.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: hráz mezi mrtvým ramenem Strnadlovo a potokem Svodnice na levém břehu Moravy 2,4 km SSZ od železniční stanice, 48°58'14"N, 17°22'46"E, 8.VII.2012 leg. HG. – Veselí nad Moravou: okraj louky u příkopu železniční trati 3,3 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'29"N, 17°20'21"E, 8.VI.2014 leg. PD.

Šišák hrálovitý indikuje zachovalejší vegetaci kontinentálních zaplavovaných luk. Mimo uvedených lokalit, na nichž jsme pozorovali vždy jen několik málo jedinců, je v současnosti ze studovaného území znám pouze z nivní louky Ondrovská a přilehlého zatravněného úhoru v trati Vlčí hrdlo, kde je však jeho populace velmi početná (UHÝRKOVÁ 2013). V nekvetoucím stavu může být šišák hrálovitý snadno přehlédnut, a proto nelze vyloučit, že bude nalezen i jinde.

Setaria verticilliformis

Uherský Ostroh: spára mezi patou zdi podniku Dyas a cyklostezkou na levém břehu potoka Okluky u lávky pro pěší 0,5 km ZSZ od železničního nádraží, 48°59'03"N, 17°23'49"E, 21.IX.2013 leg. PD. – Uherský Ostroh: zpevněný pravý břeh Moravy u splavu 200 m J od kostela, 48°59'00"N, 17°23'22"E, 12.VII.2013 leg. HG, rev. J. Chrtek.

Na Hodonínsku byl bér klamný dosud doložen ze Bzence, Strážnice a z Veselí nad Moravou (JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006; HADINEC & LUSTYK 2008). Dále byl sbírán u hřbitova v Kněždubu (J. W. Jongepier 2007 a 2008 BRNU). Během našeho výzkumu jsme jej zaznamenali na dvou navzájem nepříliš vzdálených místech v Uherském Ostrohu. Mimoto jsme jej našli na okraji lesní cesty nedaleko silničního mostu přes Moravu u Bzence-Přívozu (P. Dřevojan 2013 BRNU, rev. J. Chrtek jun.); tato lokalita však leží těsně za hranicí zájmového území. Kromě jihovýchodní Moravy je u nás druh v současnosti s jistotou znám jen z Bělé

pod Bezdězem a z několika míst v Praze. Je otázkou, zda jde o druh vzácný, anebo jen přehlížený (HADINEC & LUSTYK 2008, 2014).

***Sium latifolium* C2b**

Veselí nad Moravou: příkop mezi cyklostezkou a silnicí do Moravského Písku 1,8 km SZ od železničního nádraží, 48°57'41"N, 17°22'00"E, 7.VII.2011 leg. PD.

Sevlák potoční jsme v celém území našli pouze na jediném místě, byť vhodných stanovišť je v okolí dostatek. Nález pravděpodobně pochází ze stejného místa jako Řepkův sběr z počátku devadesátých let (Veselí nad Moravou, levá strana silnice na M. Písek, ca 1,4 km ZSZ středu města; R. Řepka 1991 BRNM). Nelze vyloučit, že lokalit druhu je v území více, jelikož sevlák může být ve sterilním stavu snadno zaměněn za podobný potočník vzpřímený (*Berula erecta*), který se vyskytuje na obdobných stanovištích.

***Stellaria palustris* C2b**

Vnorovy: lem rákosiny u vlhké aluviální louky 1,8 km JZ od kostela, 48°55'08"N, 17°19'41"E, 23.V.2013 leg. PD.

Během floristického kursu v Uherském Hradišti byl ptačinec bahenní ve studovaném území zaznamenán pouze na dvou lokalitách, a to na loukách za Novoveskými lázněmi u Ostrožské Nové Vsi a na vlhké louce mezi potokem Syrovinka a okrajem eolického reliéfu 2 km SSV od nádraží Bzenec-Přívaz (GRULICH 1989). Na prvním místě jsme po druhu pátrali marně, naopak na druhé z uvedených lokalit byl jeho výskyt potvrzen i recentně (K. Fajmon 2012 herb. Fajmon). V nedávné době byl ptačinec bahenní z přilehlé oblasti uváděn také z břehu vodního kanálu nedaleko Vracova (ŘEPKA 1997).

***Trapa natans* C1b, §1**

Uherský Ostroh: mrtvé rameno Vlčinec 1,8 km JZ od kostela, 48°58'23"N, 17°22'23"E, 13.VI.2011 leg. PD.

V minulosti kotvice plovoucí rostla v severní části Dolnomoravského úvalu na více lokalitách, z většiny z nich však vymizela (HRABEC 1998). V poslední době byla ve studovaném území uváděna pouze z PP Tůň u Kostelan

(např. PETROVÁ 2005), kde jsme však její výskyt nepotvrdili. Tím významnější je nález v mrtvém rameni Vlčinec. Kotvice tam roste v mělké severovýchodní části ramene, jehož dno je pokryto silnou vrstvou bahna. Povrchové vrstvy vody se zde silně prohřívají a současně je na tomto stanovišti chráněna před větrem hradbou okolních stromů, jež omezuje vlnobití, které kotvice zřejmě nesnáší (KOPECKÝ 1961). V roce 2011 jsme na místě pozorovali pouze tři jedince. V následujícím roce zde však kotvice vytvářela porosty přiřaditelné k vegetaci asociace *Trapaetum natantis*. Dynamiku populace je třeba v příštích letech sledovat. Lokalita zřejmě odpovídá Podpěrovu nalezišti (PODPĚRA 1946), které autor popisuje takto: „ve starém rameni řeky Moravy, regulací od hlavního toku odděleném, na pravém břehu řeky Moravy mezi Uherským Ostrohem a Veselím sev. Horních luk”.

***Trifolium fragiferum* C3**

Ostrožská Nová Ves: počito-štěrkovitý břeh v jihozápadní části přírodního koupaliště 400 m ZSZ od železničního nádraží, 49°00'37"N, 17°25'53"E, 7.IX.2014 leg. PD. – Uherský Ostroh: vlhké dno skládky stavební sutí 1,3 km SSV od kostela, 48°59'40"N, 17°23'54"E, 2.VIII.2014 leg. PD. – Veselí nad Moravou: trávník mezi silničkou a koňskou pastvinou 1,2 km SZ od železničního nádraží, 48°57'31"N, 17°22'28"E, 22.VIII.2015 leg. PD. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,7 km JZ od kostela, 48°55'36"N, 17°20'17"E, 12.X.2014 leg. PD.

Jetel jahodnatý jsme zaznamenali ojediněle zejména na březích umělých vodních nádrží, často ve společnosti ekologicky blízkého druhu *Lotus tenuis*.

***Veronica anagalloides* C2r**

Bzenec-Přívaz: obnažený břeh mokřadu 2 km SV od železničního nádraží, 48°56'43"N, 17°18'46"E, 11.VIII.2013 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: v předešlém roce disturbovaná plocha zarůstající vegetací v PP Vypálenky 0,8 km JV od železničního nádraží, 48°58'22"N, 17°19'25"E, 8.VI.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Rozrazil bažinný inklinuje k zasoleným stanovištím. Nejčastěji roste na živinami boha-

tých bahnitých půdách v otevřených, často rozvolněných fytoocenózách třídy *Isoëto-Nano-Juncetea* a ve společenstvech zprostředkujících kontakt s fytoocenózami svazu *Bidention tripartitae* (SMEJKAL & HELANOVÁ-ZICHOVÁ 1974). Ve studovaném území jej zatím na jediném místě sbíral F. Weber v roce 1930 (NECHOJDOMOVÁ 2009). Teprve během našeho výzkumu jsme jej zaznamenali na vlhkém úhoru v rezervaci Vypálenky u Moravského Písku a na obnaženém břehu mokřadu v nivě Syrovinky. Historické i recentní nálezy představují nejsevernější výskyty v nivě Moravy (cf. NECHOJDOMOVÁ 2009).

***Veronica catenata* C3**

Bzenec-Prívóz: obnažený břeh mokřadu 2 km SV od železničního nádraží, 48°56'43"N, 17°18'46"E, 11.VIII.2013 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: východní obnažený břeh rybníčku sousedícího s rybníkem Pláňava 1 km VSV od kostela, 48°59'29"N, 17°21'00"E, 21.VIII.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: obnažené dno mokřadu v PP Vypálenky 0,5 km SV od železničního nádraží, 48°58'46"N, 17°19'14"E, 21.VIII.2012 leg. PD. – Moravský Písek: břeh mokřadu v PP Vypálenky 0,8 km JV od železničního nádraží, 48°58'23"N, 17°19'26"E, 8.VI.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Ostrožská Nová Ves: polní mokřad na břehu kanálu u sadu 0,4 km SZ od železniční zastávky Ostrožská Nová Ves-Lázně, 49°01'16"N, 17°26'32"E, 10.V.2014 leg. PD & HG, rev. J. Danihelka. – Vnorovy: obnažený břeh rybníčku 0,8 km JZ od kostela, 48°55'33"N, 17°20'15"E, 10.V.2014 leg. PD & HG, rev. J. Danihelka.

Obvykle se rozrazil pobřežní vyskytuje ve vlhkých lučních příkopech a na březích stojatých a mírně tekoucích vod (SMEJKAL & HELANOVÁ-ZICHOVÁ 1974). Ve studovaném území jsme jej zaznamenali roztroušeně na obnažených březích a v polních mokřadech, těsně za jeho hranicí také v příkopu železniční trati v úseku Moravský Písek – Nedakonice (P. Dřevojan 2013 BRNU, rev. J. Danihelka).

***Veronica maritima* C3**

Bzenec-Prívóz: nesečená louka zarůstající rákoskem 3,2 km SV od železničního nádraží,

48°57'31"N, 17°19'08"E, 22.VIII.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: polní cesta u štěrkové jezera 3,1 km SZ od železničního nádraží, 48°58'24"N, 17°21'41"E, 20.VIII.2013 not. HG. – Veselí nad Moravou: příkop vpravo od silnice do Moravského Písku 2,7 km SZ od železničního nádraží, 48°58'00"N, 17°21'27"E, 22.VIII.2015 not. PD. – Veselí nad Moravou: lem rákosiny při cestě vedoucí od silnice do Moravského Písku k myslivecké odchovně bažantů 1,8 km SZ od železničního nádraží, 48°57'46"N, 17°22'15"E, 2.VIII.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: křovina mezi polní cestou a strouhou na pravém břehu Moravy 1,3 km SSZ od železničního nádraží, 48°57'36"N, 17°22'38"E, 12.VII.2013 leg. HG. – Veselí nad Moravou: příkop vpravo od silnice do Moravského Písku 1,6 km SZ od železničního nádraží, 48°57'35"N, 17°22'07"E, 22.VIII.2015 not. PD.

Přestože byl rozrazil dlouholistý ve studovaném území mnohokrát sbírán (cf. TRÁVNÍČEK 2000), podařilo se nám jej během našeho terénního výzkumu zaznamenat pouze na několika málo lokalitách. Možným vysvětlením by mohlo být to, že rozrazil dlouholistý patří do skupiny druhů, kterým se nejlépe daří v nepravidelně sečených lučních lemech, zatímco na každoročně sečených loukách zpravidla zůstávají sterilní (ŠUMBEROVÁ & NOVÁK 2007), a tudíž je lze snadno přehlédnout.

***Veronica praecox* C3**

Moravský Písek: okraj písčitého pole u křižovatky polních cest nedaleko podjezdu železniční trati 170 m J od železničního nádraží, 48°58'33"N, 17°18'51"E, 30.III.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

Rozrazil časný jsme na okraji pole zaznamenali ve společnosti dalších vzácnějších rozrazilů *Veronica triloba* a *V. triphyllus*. Lokalita představuje nejvýchodnější bod známého rozšíření druhu na jižní Moravě (cf. MARVANOVÁ 2014). Poslední nálezy tohoto rozrazilu z okolí Bzence pocházejí z konce 19. století (BUBELA 1883).

***Veronica triloba* C2t**

Moravský Písek: okraj písčitého pole u polní cesty vedoucí od silničního mostu přes Novou Moravu do Moravského Písku 0,6 km JJZ od

kostela, 48°59'03"N, 17°20'00"E, 4.IV.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: roh písčitého pole 0,7 km SV od železničního nádraží, 48°58'51"N, 17°19'19"E, 22.IV.2013 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: okraj písčitého pole u křižovatky polních cest nedaleko podjezdu železniční trati 170 m J od železničního nádraží, 48°58'33"N, 17°18'51"E, 30.III.2014 leg. PD, rev. J. Danihelka.

O hojném výskytu rozrazilu trojlaločného v okolí Moravského Písku a Uherského Ostrohu referuje již PODPĚRA (1951). Během našeho výzkumu jsme jej zaznamenali na několika místech právě v blízkosti Moravského Písku. Je zde vázán na terasový stupeň nad nivou Moravy.

***Viola elatior* C1t, §1**

Moravský Písek: loučka v jihozápadní části Olšového lesa 1,8 km JV od kostela, 48°58'26"N, 17°20'39"E, 22.V.2010 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: louka mezi lesem a železniční tratí Bzenec – Veselí nad Moravou 1,8 km JV od železničního nádraží, 48°57'48"N, 17°19'35"E, 11.V.2011 leg. PD. – Ostrožská Nová Ves: u polní cesty mezi PP Lázeňský mokřad a golfovým hřištěm 0,6 km Z od železniční zastávky Ostrožská Nová Ves-Lázně, 49°01'05"N, 17°26'20"E, 17.V.2013 leg. HG. – Uherský Ostroh: příkop u polní cesty mezi potokem Petříkovec a Moravou 1,6 km SV od kostela, 48°59'48"N, 17°24'06"E, 23.V.2013 not. HG. – Veselí nad Moravou: lem jihovýchodní části lesa 3 km S od železničního nádraží, 48°58'31"N, 17°23'09"E, 21.V.2010 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: příkop mezi cyklostezkou a silnicí do Moravského Písku 3,1 km SZ od železničního nádraží, 48°58'05"N, 17°21'10"E, 13.V.2011 leg. PD.

Violka vyvýšená je na jihovýchodní Moravě v současnosti známa z CHKO Bílé Karpaty ze zaroštěného sadu na Staré hoře u Sodoměřic, z křoví u silnice Strážnice – Mlýnky a z NPR Čertoryje u Kněždubu (JONGEPIER 1997; JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006; HADINEC & LUSTYK 2012). V nivě Moravy byla nalezena během floristického kursu v Uherském Hradišti v Kunovickém lese v roce 1987 (GRULICH 1989), kde doposud roste (P. Dřevojan 2011 BRNU). Nejnovější nálezy z několika blízkých mikrolokalit pocházejí z území mezi Strážnicí a Vnorovy (HADINEC

& LUSTYK 2012). Podle současných poznatků o rozšíření druhu u nás (DANIHELKA et al. 2009) je studované území jednou z hlavních oblastí jeho výskytu v České republice.

***Viola pumila* C2t, §2**

Bzenec-Přívóz: loučka u střešnice 480 m SV od železničního nádraží, 48°56'18"N, 17°17'44"E, 12.V.2011 leg. PD. – Moravský Písek: louka před vodárnou u cesty vedoucí od silničního mostu přes Novou Moravu do Moravského Písku 1,2 km JJZ od kostela, 48°58'43"N, 17°20'23"E, 22.V.2010 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Moravský Písek: loučka v jihozápadní části Olšového lesa 2,4 km VJV od železničního nádraží, 48°58'28"N, 17°20'54"E, 11.V.2011 leg. PD. – Moravský Písek: louka mezi lesem a železniční tratí Bzenec – Veselí nad Moravou 1,9 km JV od železničního nádraží, 48°57'45"N, 17°19'38"E, 11.V.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: louka u Ostrožského lesa 1,6 km SZ od kostela, 48°59'53"N, 17°22'57"E, 2.V.2011 leg. PD. – Uherský Ostroh: louky u Ostrožského lesa 1,6 km S od kostela, 48°59'52"N, 17°23'21"E, 4.V.2013 leg. HG. – Veselí nad Moravou: loučka mezi lesem a polí 2,9 km S od železničního nádraží, 48°58'29"N, 17°22'52"E, 21.V.2010 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: v jihozápadní části louky ležící na levém břehu Nové Moravy 3,5 km SZ od železničního nádraží, 48°57'58"N, 17°20'38"E, 3.VI.2010 leg. PD. – Veselí nad Moravou: roh louky u bývalé dostihové dráhy u silnice do Moravského Písku 2,4 km SZ od železničního nádraží, 48°57'56"N, 17°21'43"E, 24.V.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: příkop na louce 2 km SZ od železničního nádraží, 48°57'50"N, 17°22'06"E, 22.V.2015 leg. PD. – Veselí nad Moravou: v severní části louky u křížení železniční trati Veselí nad Moravou – Bzenec se Struhou 3,4 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'29"N, 17°20'20"E, 23.V.2010 leg. PD, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: terénní sníženina na louce (pozůstatek koryta meandrujícího toku) 2,5 km Z od železničního nádraží, 48°57'04"N, 17°20'57"E, 10.V.2014 leg. PD & HG, rev. J. Danihelka. – Veselí nad Moravou: příkop na louce mezi solitérními stromy a remízem 2 km Z od železničního nádraží, 48°56'57"N, 17°21'19"E, 10.V.2014 leg. PD &

HG, rev. J. Danihelka. – Vnorovy: loučka v lese 2,3 km SZ od kostela, 48°56'47"N, 17°19'53"E, 13.V.2011 leg. PD. – Vnorovy: u myslivecké chaty na louce 1,6 km SZ od železniční zastávky, 48°56'39"N, 17°20'24"E, 5.VI.2010 leg. PD. – Vnorovy: mezi příkopem a cestou na louce 2,3 km JZ od kostela, 48°55'19"N, 17°19'08"E, 12.V.2011 leg. PD.

Ačkoli violka nízká vyžaduje na počátku vegetační sezóny dostatek vláhy, snáší v létě i dlouhodobé vyschnutí půdního profilu. Vyhledává sušší stanoviště než příbuzná violka slatinná a je světlomilnější než v. vyšší (DANIHELKA et al. 1999). Dokáže přežívat i v degradovaných partiích luk. Studované území patří mezi oblasti s nejhojnějším výskytem tohoto vzácného druhu u nás (cf. DANIHELKA et al. 2009).

***Viola stagnina* Czt, §2**

Uherský Ostroh: příkop procházející loukou u Ostrožského lesa 1,5 km SZ od kostela, 48°59'52"N, 17°23'00"E, 26.VII.2011 leg. PD. – Veselí nad Moravou: louka mezi železniční tratí Veselí nad Moravou – Bzenec a Struhou 3,4 km ZSZ od železničního nádraží, 48°57'26"N, 17°20'23"E, 13.V.2011 leg. PD.

V současnosti je violka slatinná ze studovaného území uváděna pouze ojediněle (např. DANIHELKA et al. 2009). Z trojice ohrožených mokřadních violek je zde nejvzácnější, což dokládá fakt, že jsme ji našli pouze na dvou lokalitách.

***Vulpia myuros* C3**

Ostrožská Nová Ves: kolejiště 130 m JZ od železničního nádraží, 49°00'32"N, 17°26'08"E, 22.VI.2013 leg. PD. – Veselí nad Moravou: písčité okraj cyklostezky vedoucí do Moravského Písku 1,9 km SZ od železničního nádraží, 48°57'43"N, 17°21'56"E, 20.VI.2013 leg. PD.

Druh bývá z oblasti svého přirozeného výskytu na písčinech v širším okolí Bzence-Přívozu příležitostně zavlékán s pískem na sekundární stanoviště. Mimo studované území jsme mrvku rovněž našli v kolejišti na nádraží ve Starém Městě u Uherského Hradiště (P. Dřevojan 2013 BRNU).

***Xanthium strumarium* C1t**

Moravský Písek: úhor v PP Vypálenky 1 km VJV od železničního nádraží, 48°58'21"N, 17°19'37"E, 12.I.2014 leg. PD.

Tento vzácný synantropní druh je v současnosti z území východně od řeky Moravy udáván jen ojediněle (např. JONGEPIER & JONGEPIEROVÁ 2006). Na zasoleném úhoru v rezervaci Vypálenky u Moravského Písku jsme našli několik desítek jedinců. Mimo zájmové území jsme také našli jediný exemplář v polním mokřadu u Kozojídek (P. Dřevojan 2013 BRNU).

POZNÁMKY K NEJHODNOTNĚJŠÍM BIOTOPŮM

K nejčinnějším biotopům ve studovaném území patří bezesporu aluviální louky hostící řadu ohrožených druhů. Pro některé z nich, např. violky *Viola elatior* a *V. pumila*, je dokonce území jednou z hlavních oblastí jejich výskytu u nás (cf. DANIHELKA et al. 2009). Nejzachovalejší a nejrozsáhlejší jsou tyto louky u Ostrožského lesa severozápadně od Uherského Ostrohu (někdy označovány také jako louky u Singulárního lesa nebo Za Kocábem), které jsou botanikům známy již od dob prof. Podpěry, jenž zde hojně botanizoval. V minulosti zaujímaly každoročně zaplavované louky rozsáhlé plochy na obou březích řeky Moravy. Její regulaci však došlo k zamezení záplav a poklesu hladiny podzemní vody. Po druhé světové válce byla většina luk v Pomoraví rozorána a zbylé luční plochy negativně ovlivněny poklesem hladiny podzemní vody, což podpořilo šíření suchomilnějších druhů (JONGEPIEROVÁ & JONGEPIER 1999). Závlahový systém, který měl kompenzovat pokles hladiny podzemních vod, je dnes nefunkční (JONGEPIEROVÁ & JONGEPIER 1999), jeho kanály však v současnosti poskytují útočiště některým vlhkomilným druhům, jako je *Euphorbia palustris*, *Thalictrum lucidum* nebo *Veronica maritima*. K jistému zlepšení situace došlo po povodních v roce 1997 a následném zvýšení hladiny podzemních vod. Některá místa dokonce zůstala trvale podmáčena, což značně komplikovalo jejich další obhospodářování. Díky tomu v území na několika místech vznikly polní mokřady, které dnes hostí druhy jako *Centaurea pulchellum*, *Lythrum hyssopifolium*.

folia a *Veronica catenata*. Nastalá situace byla podnětem ke snahám o obnovu aluviálních luk. Nejdále dospěly tyto aktivity v luční trati Vlčí hrdlo u Bzence-Přívazu, kde se snaží ochránci přírody o výkup pozemků a následnou obnovu původních luk (JONGEPIEROVÁ 2009). Územně chráněny jsou nížinné nivní louky ve studovaném území pouze v PP Lázeňský mokřad. Část luk je také součástí ptačí oblasti Bzenecká Doubrava-Strážnické Pomoraví, samotný statut ptačí oblasti však účinnou ochranu lučních biotopů nezaručuje. Současný způsob jejich využití k produkci sena do značné míry zajišťuje udržení těchto vzácných luk v regionu, přesto by si alespoň některé jejich nejcennější plochy zasloužily územní ochranu (FAJMON 2012). Ani to však není zárukou, že budou louky adekvátním způsobem obhospodařovány. To ukazuje osud PP Lázeňský mokřad, kde se v minulosti nacházely nejzachovalejší aluviální louky na Uherskohradištsku. Vyskytovalo se zde několik ohrožených druhů, např. *Stellaria palustris* nebo bahenní pampelišky *Taraxacum* sect. *Palustria* (GRULICH 1989). Lokalita však zůstala bez pravidelné péče a většina významných druhů postupně vymizela.

Dalším hodnotným biotopem jsou mrtvá ramena řeky Moravy, která jsou pro území charakteristická. Nejlepší ukázkou tohoto biotopu v širokém okolí představuje rameno Vlčinec, v němž lze nalézt druhy jako *Hydrocharis morsus-ranae*, *Potamogeton nodosus* a *Trapa natans*. Tato lokalita však postrádá jakoukoliv územní ochranu. V současnosti je využívána jako rybářský revír, v němž početnost ani druhové složení rybí obsádky nepodléhá žádným omezením. Doufejme, že ji nepostihne podobný osud jako PP Tůň u Kostelan, jejíž vodní hladina je v současnosti prakticky bez makrofyty. Významnou lokalitou hydrofyt je také soustava štěrkových jezer u Ostrožské Nové Vsi. Kromě v příspěvku uvedených nově nalezených lakušníků *Batrachium baudotii* a *B. rionii* je odsud znám výskyt i dalších regionálně vzácných druhů, mj. *Najas marina* a *Potamogeton perfoliatus* (GRULICH 1989; KAPLAN 2010).

ZÁVĚR

V příspěvku předkládáme přes 200 nových údajů o výskytech vybraných rostlinných druhů. Z těchto 54 taxonů jsou mnohé vzácné – 9 z nich je řazeno v kategorii ohrožení C1, dalších 24 v kategorii C2, 15 je hodnoceno stupněm C3 a 2 druhy jsou řazeny do kategorie C4a. Ovšem pouze 16 z těchto pozoruhodných druhů je chráněno zákonem. Během výzkumu jsme objevili také několik druhů, které nebyly po dlouhá desetiletí z pojednáváného území uváděny, např. *Bupleurum rotundifolium*, *Euphorbia stricta*, *Veronica anagalloides* a *Xanthium strumarium*. Některé z výše uváděných druhů, např. *Cerastium tenoreanum*, *Crepis setosa* a *Euphorbia taurinensis*, jsou pro území dokonce zcela nové.

PODĚKOVÁNÍ

Je naší milou povinností poděkovat kolegům P. Burešovi, J. Danihelkovi, P. Filippovovi, J. Prančlovi a K. Šumberové za determinaci či revizi kritických taxonů. Rovněž děkujeme O. Hájkovi za přípravu mapy studovaného území a také oběma recenzentům – J. Danihelkovi a J. W. Jongepierovi – za jejich kritické poznámky k obsahu příspěvku.

LITERATURA

- BUBELA J. (1882): Verzeichniss der um Bisenz in Mähren wildwachsenden Pflanzen. Verhandlungen der Zoologisch-botanischen Gesellschaft in Wien, 31: 775–800.
- BUBELA J. (1883): Nachtrag zum Verzeichniss der um Bisenz in Mähren wildwachsenden Pflanzen. Verhandlungen der zoologisch-botanischen Gesellschaft in Wien, 32: 42–45.
- ČOKA F. (1906): Příspěvky ku květeně moravské. Věstník Klubu přírodovědeckého v Prostějově, 8: 69–91.
- ČOKA F. (1907): Příspěvky ku květeně moravské II. Věstník Klubu přírodovědeckého v Prostějově, 9: 80–94.
- DANIHELKA J., FERÁKOVÁ V. & MAGLOCKÝ Š. (1999): Viola pumila Chaix, p. 405. In: ČEŘOVSKÝ J., FERÁKOVÁ V., HOLUB J., MAGLOCKÝ Š. & PROCHÁZKA F. (eds): Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČR a SR. Vol. 5. Vyšší rostliny. Příroda, Bratislava, 453 pp.
- DANIHELKA J. & GRULICH V. (eds) (1996): Výsledky floristického kursu v Břeclavi (1995). Zprávy České botanické společnosti, 31, Příloha 1996(1): 1–86.
- DANIHELKA J., GRULICH V., ŠUMBEROVÁ K., ŘEPKA R., HUSÁK Š. & ČÁP J. (1995): O rozšíření některých cévnatých rostlin na nejjižnější Moravě. Zprávy České botanické společnosti, 30, Příloha 1995(1): 29–102.
- DANIHELKA J., CHRTEK J. jun. & KAPLAN Z. (2012): Checklist of vascular plants of the Czech Republic. Preslia, 84: 647–811.

- DANIHELKA J., NIKLFELD H. & ŠÍPOŠOVÁ H. (2009): *Viola elatior*, *V. pumila* and *V. stagnina* in Austria, Czechia and Slovakia: a story of decline. *Preslia*, 81: 151–171.
- DEMEK J. & MACKOVCIN P. (eds) (2006): *Zeměpisný lexikon ČR. Hory a nížiny*. AOPK ČR, Brno, 580 pp.
- DUCHÁČEK M. (2009): Lomikámen trojprstý (*Saxifraga tri-dactylites*) – ohrožený druh expandující na železničních nádražích. Muzeum a současnost, řada přírodovědná, 24: 3–26.
- DUDEK D. (2014): Rozšíření rožců *Cerastium brachypetalum*, *C. glomeratum* a *C. tenoreum* v České republice. Ms., 75 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- ELIÁŠ P. sen. (1996): Tráva s krátkým životním cyklem: *Sclerachloa dura*. Zprávy České botanické společnosti, 31, Materiály 13: 127–140.
- FAJMON K. (2012): Přírodní dědictví Ostrožska a Hornácka. Ms., 117 pp. [Depon. in: knihovna Ústavu botaniky a zoologie PFF MU Brno]
- FILIPPOV P. (2000): Taxonomická studie druhů *Schoenoplectus lacustris* (L.) Palla a *Schoenoplectus tabernaemontani* (C. C. Gmelin) Palla v České republice a přilehlých územích. Ms., 145 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- GALUŠKOVÁ H. (2012): Přírodní poměry a flóra území západně od Uherského Ostrohu. Ms., 72 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- GALUŠKOVÁ H. (2014): Květena okolí Uherského Ostrohu. Ms., 249 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- GRULICH V. (1989): Výsledky floristického kurzu ČSBS v Uherském Hradišti 1987. Odbor kultury ONV v Uherském Hradišti, Uherské Hradiště, 124 pp.
- GRULICH V. (2007): Výsledky floristického kurzu České botanické společnosti ve Slavkově u Brna (9.–14. července 2006). Zprávy České botanické společnosti, 42, Příloha 2007(2): 1–60.
- GRULICH V. (2012): Red List of vascular plants of the Czech Republic: 3rd edition. *Preslia*, 84: 631–645.
- GRULICH V. & DANIHELKA J. (1996): Aluviální louky dolního Podyjí a Pomoraví. *Příroda*, 4: 77–87.
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds) (2008): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VII. Zprávy České botanické společnosti, 43: 251–336.
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds) (2009): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. VIII. Zprávy České botanické společnosti, 44: 185–319.
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds) (2012): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. X. Zprávy České botanické společnosti, 47: 43–158.
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds) (2014): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XII. Zprávy České botanické společnosti, 49: 73–206.
- HADINEC J. & LUSTYK P. (eds) (2015): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. XIII. Zprávy České botanické společnosti, 50: 23–129.
- HADINEC J., LUSTYK P. & PROCHÁZKA F. (eds) (2003): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. II. Zprávy České botanické společnosti, 38: 217–288.
- HADINEC J., LUSTYK P. & PROCHÁZKA F. (eds) (2004): Additamenta ad floram Reipublicae Bohemicae. III. Zprávy České botanické společnosti, 39: 63–132.
- HÁJEK M. (1996): Floristický materiál z okolí Hluku. Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti, 1: 18–27.
- HÁJEK M. (1997): *Batrachium rionii* (Lagger) Nyman v Bílých Karpatech a další významné nálezy z okolí Hluku. Zprávy Vlastivědného muzea v Olomouci, 275: 63–64.
- HÁJEK M. (1998): Mokřadní vegetace Bílých Karpat. Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti, supplementum 4: 3–157.
- HÁLKOVÁ J. (1983): Floristické poměry okolí Strážnice. Ms., 194 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- HEJNÝ S. (1960): Ökologische Charakteristik der Wasser- und Sumpfpflanzen in den slowakischen Tiefebene (Donau- und Theissgebiet). Vydavatelstvo SAV, Bratislava, 487 pp.
- HLISNIKOVSÝ D. & KOCIÁN P. (2014): Poznámky k adventivní flóře severní Moravy a Slezska. 1. *Euphorbia taurinensis*. *Acta Musei Beskidensis*, 6: 49–59.
- HORNÍČKOVÁ I. (1983): Floristická studie části území mezi Moravským Pískem, Bzencem, Strážnicí-Přívozem a Veselím nad Moravou. Ms., 173 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- HÖLZEL N. & OTTE A. (2001): The impact of flooding regime on the soil seed bank of flood-meadow. *Journal of Vegetation Science*, 125: 209–218.
- HÖLZEL N. & OTTE A. (2004a): Assessing soil seed bank persistence in flood-meadows: The search for reliable traits. *Journal of Vegetation Science*, 15: 93–100.
- HÖLZEL N. & OTTE A. (2004b): Ecological significance of seed germination characteristics in flood-meadow species. *Flora*, 199: 12–24.
- HRABEC J. (1997a): Hradišťský příkop – zajímavá část nivy řeky Moravy. *Veronica*, 11(1): 34.
- HRABEC J. (1997b): Mokřady Hradišťského příkopu III. Tůň u Kostelan. *Veronica*, 11(4): 42.
- HRABEC J. (1998): Příspěvek k výskytu kotvice plovoucí (*Trapa natans* L.) v Hradišťském příkopu. Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti, 3: 4–7.
- HUBÁČEK J. & ŠEDA Z. (1976): Příspěvek k floristickému průzkumu okolí Uherského Hradiště. *Scripta Facultatis Scientiarum Naturalium Universitatis Purkynianae Brunensis, Biologia*, 6: 159–172.
- CHRTEK J. sen. & KŘÍŠA B. (1970): *Euphorbia taurinensis* All. – nový adventivní druh v ČSSR. Zprávy Československé botanické společnosti, 5: 84–86.
- CHRTEK J. sen. & KŘÍŠA B. (1992): *Tithymalus Gaertner* – pryšec, pp. 321–346. In: HEJNÝ S. & SLÁVÍK B. (eds): Květena České republiky. Vol. 3. Academia, Praha, 542 pp.
- CHRTEK J. jun. & ŽÁKOVÁ M. (1990): Rozšíření druhu *Sclerachloa dura* v Čechách a na Moravě. Zprávy Československé botanické společnosti, 25: 29–41.
- CHYTRÝ M. (ed.) (2011): Vegetace České republiky 3. Vodní a mokřadní vegetace. *Vegetation of the Czech Republic 3. Aquatic and Wetland Vegetation*. Academia, Praha, 827 pp.
- JALAS J. & SUOMINEN J. (1983): *Atlas florae europaeae. Distribution of vascular plants in Europe*. Vol. VI. *Caryophyllaceae (Alsinoideae and Paronychioideae)*. The Committee for Mapping the Flora of Europe & Societas Biologica Fennica Vanamo, Helsinki, 176 pp.
- JONGEPIER J. W. (1997): Nové lokality vzácných rostlin v Bílých Karpatech. Sborník Přírodovědeckého klubu v Uherském Hradišti, 2: 5–16.
- JONGEPIER J. W. & JONGEPIEROVÁ I. (2006): Komentovaný seznam cévnatých rostlin Bílých Karpat. ČSOP ZO Bílé Karpaty, Veselí nad Moravou, 107 pp.

- JONGEPIEROVÁ I. (2009): Naděje pro Vlíčí hrdlo. *Krása našeho domova*, 9: 5.
- JONGEPIEROVÁ I. & JONGEPIER J. W. (1999): Květena a ochrana přírody, pp. 15–28. In: NEKUDA V. (ed.): *Veselsko. Muzejní a vlastivědná společnost v Brně*, Brno, 590 pp.
- KALUSOVÁ V. (2006): *Stanovištní vazba invazních druhů rostlin v nivě dolní Moravy*. Ms., 63 pp. [Bc. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- KALUSOVÁ V. (2009): *Rostlinné invaze v aluviálních biotopech dolního toku Moravy a Dyje*. Ms., 160 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- KAPLAN Z. (2010): Najas L. – řečanka, pp. 317–321. In: ŠTĚPÁNKOVÁ J. (ed.): *Květena České republiky*. Vol. 8. Academia, Praha, 706 pp.
- KOPECKÝ K. (1961): Příspěvek k rozšíření a původu kotvice plovoucí (Trapa natans L.) na Moravě a ve Slezsku. *Přírodovědný časopis slezský*, 22: 95–103.
- KOUTECKÝ P. (2000): *Regenerace luk v nivě Moravy po katastrofální povodni v roce 1997*. Ms., 35 pp. [Bc. thesis, Biologická fakulta JU České Budějovice]
- KOUTECKÝ P. (2003): Změny vegetace aluviálních luk po povodních (jižní Morava). *Zprávy České botanické společnosti*, 38: 111–115.
- KOUTECKÝ P. & PRACH K. (2005): Recovery of alluvial meadows after an extreme summer flood: a case study. *Ecology and Hydrobiology*, 5: 32–38.
- KUBÁT K. (1985): Bemerkungen zu einigen tschechoslowakischen Arten der Gattung Rumex s. str. *Preslia*, 57: 205–217.
- LAMPE M. VON (1996): Wuchsform, Wuchsrhythmus und Verbreitung der Arten der Zwergbinsengesellschaften. *Disser-tationes Botanicae*, 266: 1–353.
- LOSOSOVÁ Z. & OTÝPKOVÁ Z. (2001): Výskyt ohrožených druhů plevelů na jižní Moravě. *Zprávy České botanické společnosti*, 36: 81–98.
- MACKOVČIN P., JATIOVÁ M., DEMEK J. & SLAVÍK P. (eds) (2007): *Brněnsko*, pp. 1–932. In: MACKOVČIN P. (ed.): *Chráněná území ČR*. Vol. 9. AOPK ČR & EkoCentrum Brno, Praha, 932 pp.
- MÁJEKOVÁ M. (2014): *Plant functional traits as determinants of population and community patterns*. Ms., 97 pp. [PhD thesis, Přírodovědecká fakulta UK Bratislava]
- MARVANOVÁ K. (2014): *Rozšíření rozrazilů Veronica dillenii, V. praecox, V. triphylos a V. verna v České republice*. Ms., 117 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- NECHOJDOMOVÁ V. (2009): *Rozrazilý z okruhu Veronica anagallis-aquatica v České republice*. Ms., 97 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- NĚMEC R., DŘEVOJAN P. & ŠUMBEROVÁ K. (2014): Polní mokřady Znojemska jako refugium významných a vzácných druhů cévnatých rostlin. *Thayensia*, 11: 3–76.
- NOVÁK F. A. (1971): Československé přesličky. *Studie ČSAV* 1971(11): 1–101.
- NOVÁK P. (ed.) (1991): *Syntetická půdní mapa České republiky: 1:200 000, list D5 Trnava*. Ministerstvo zemědělství ČR & Ministerstvo životního prostředí ČR, Praha.
- OTÝPKOVÁ Z. (2003): Poznámky k recentnímu rozšíření plevelů v Bílých Karpatech. *Zprávy České botanické společnosti*, 38: 47–61.
- PETROVÁ M. (2005): *Vodní a pobřežní vegetace odstavených ramen Moravy mezi Otrokovicemi a Kostelany*. Ms., 73 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- PODPĚRA J. (1946): Studie o kotvici (Trapa natans L.). *Sborník Klubu přírodovědeckého v Brně*, 26: 75–90.
- PODPĚRA J. (1948): Jak se rozvíjel floristický výzkum Bílých Karpat. *Práce Moravskoslezské akademie věd přírodních*, 19(7): 1–26.
- PODPĚRA J. (1951): Rozbor květenného komponentu Bílých Karpat. *Spisy vydávané Přírodovědeckou fakultou Masarykovy univerzity Brno*, 325: 1–62.
- QUITT E. (1970): *Mapa klimatických oblastí ČSSR*. 1 : 500 000. Geografický ústav ČSAV, Brno.
- QUITT E. (1971): Klimatické oblasti Československa. *Studia Geographica*, 16: 1–74.
- ROHRER R. & MAYER A. (1835): *Vorarbeiten zu einer Flora des Mährischen Gouvernements oder, systematisches Verzeichniss aller in Mähren und in dem k. k. öster. Antheile Schlesiens wildwachsenden bis jetzt entdeckten phanerogamen Pflanzen*. Brno, 218 pp.
- RYDLO J. (1992): Vodní makrofyta řeky Moravy. *Muzeum a současnost, řada přírodovědná*, 6: 39–66.
- RYDLO J. (2000a): Vodní makrofyta řeky Moravy u Uherského Hradiště v letech 1988–1990 a 1999. *Muzeum a současnost, řada přírodovědná*, 14: 83–85.
- RYDLO J. (2000b): Vodní makrofyta v rybnících v Bílých Karpatech. *Muzeum a současnost, řada přírodovědná*, 14: 86–104.
- ŘEPKA R. (1995): Floristický materiál z hodonínské části lesa Důbrava. *Zprávy České botanické společnosti*, 30, Příloha 1995(1): 113–133.
- ŘEPKA R. (1996): Floristický materiál rodu Carex z herbáře Stanislava Staňka k území Dolnomoravského úvalu. *Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti*, 1: 34–39.
- ŘEPKA R. (1997): Příspěvek k flóře vracovsko-bzeneckých písků. *Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti*, 2: 58–79.
- ŘEPKA R. & GRULICH V. (2014): *Ostřice České republiky. Terénní obrazový průvodce*. Ústav lesnické botaniky, dendrologie a geobiocenologie LdF MENDELU Brno & ČSOP ZO Hořepník, Prostějov, 205 pp.
- SCHLÖGL L. (1875): Die Flora von Ungarisch-Hradisch und Umgebung, pp. 3–27. In: BÜHNER H. (ed.): *Programm des k. k. Real- und Ober-Gymnasiums in Ung.-Hradisch in Mähren für das Schuljahr 1875*, Uherské Hradiště.
- SCHLÖGL L. (1876): Die Flora von Ungarisch-Hradisch und Umgebung, pp. 3–18. In: BIENERT V. (ed.): *Programm des k. k. Real- und Ober-Gymnasiums in Ung.-Hradisch in Mähren für das Schuljahr 1875/6*, Uherské Hradiště.
- SKALICKÝ V. (1988): Regionální fytogeografické členění, pp. 103–121. In: HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds): *Květena České socialistické republiky*. Vol. 1. Academia, Praha, 557 pp.
- SLAVÍK B. (1986): *Fytokartografické syntézy ČSR* 1. Botanický ústav ČSAV, Průhonice, 199 pp.
- SMEJKAL M. (1990a): *Cerastium L. – rožec*, pp. 136–151. In: HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds): *Květena České republiky*. Vol. 2. Academia, Praha, 540 pp.
- SMEJKAL M. (1990b): *Dichodon (Bartl.) Reichenb. – rožinec*, pp. 135–136. In: HEJNÝ S. & SLAVÍK B. (eds): *Květena České republiky*. Vol. 2. Academia, Praha, 540 pp.
- SMEJKAL M. & DVOŘÁKOVÁ M. (1975): K výskytu Euphorbia taurinensis All. na Moravě. *Zprávy Československé botanické společnosti*, 10: 33–35.

- SMEJKAL M. & HELANOVÁ-ZICHOVÁ E. (1974): Československé druhy sekce Beccabunga Griseb. rodu Veronica L. *Preslia*, 46: 157–166.
- STANĚK S., JONGEPIEROVÁ I. & JONGEPIER J. W. (1996): Historická květena Bílých Karpat. *Sborník Přírodovědného klubu v Uherském Hradišti, supplementum* 1: 1–194.
- SVOBODOVÁ Z. & ŘEHOŘEK V. (1996): Příspěvek k problematice amerických druhů rodu Bromus L. sect. Ceratochloa (Beauv.) Griseb. v Československu. *Zprávy České botanické společnosti*, 31, *Materiály* 13: 39–40.
- ŠEDA Z. & ŠPONAR D. (1982): Rostlinná společenstva ve slepých ramenech řeky Moravy (úsek Uh. Ostroh – Strážnice). *Folia facultatis scientiarum naturalium Universitatis Purky-nianae brunensis*, 23(4): 5–74.
- ŠOURKOVÁ M. (1981): Bupleurum rotundifolium – jeho dřívější a současné rozšíření v Československu. *Studie ČSAV* 1981(20): 95–97.
- ŠPONAR D. (1979): *Příspěvek ke studiu zarůstání slepých ramen řeky Moravy (úsek Uherský Ostroh – Strážnice)*. Ms., 118 pp. [Rig. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- ŠUMBEROVÁ K. (1999): Flóra a vegetace vod a mokřadů v oblasti soutoku Moravy a Dyje. *Muzeum a současnost, řada přírodovědná*, 13: 33–53.
- ŠUMBEROVÁ K., GRULICH V. & DANIHELKA J. (2000): Flóra cévnatých rostlin, pp. 107–180. In: VICHREK J. (ed.): *Flóra a vegetace na soutoku Moravy a Dyje*. Masarykova univerzita, Brno, 360 pp.
- ŠUMBEROVÁ K. & NOVÁK J. (2007): Scutellario hastifoliae-Veronicetum longifoliae Walther 1955, pp. 236–238. In: CHYTRÝ M. (ed.): *Vegetace České republiky 1. Travná a keříčková vegetace. Vegetation of the Czech Republic 1. Grassland and Heathland Vegetation*. Academia, Praha, 526 pp.
- TRÁVNÍČEK B. (1996): Květena mokřadních lokalit v jihovýchodní části Hané – současný stav. *Muzeum a současnost, řada přírodovědná*, 10: 39–50.
- TRÁVNÍČEK B. (2000): Rozrazilý rodu Pseudolysimachion v České republice. I. Určovací klíč druhů. Rozšíření druhů sekce Longifolia. *Preslia*, 72: 411–467.
- TRÁVNÍČEK B. & DANČÁK M. (2011): Zajímavé rostliny na usazovacích polích cukrovarů na Hané. *Listy cukrovarnické a řepařské*, 127: 21–25.
- UHÝRKOVÁ D. (2013): *Floristická studie lokality Vlčí hrdlo v nivě Moravy u Bzence*. Ms., 67 pp. [Bc. thesis, Fakulta životního prostředí UJEP Ústí nad Labem]
- VEČEŘA M. (2014): *Analýza vývoje a funkce vybraných biokoridorů na Moravě z hlediska rostlin*. Ms., 102 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]
- VEČEŘA V. (1911): Příspěvky ke květeně okresu strážnického, pp. 3–26. In: ANONYMOUS (ed.): *VII. výroční zpráva c. k. státního gymnasia ve Strážnici za školní rok 1910–1911*. C. k. státní gymnasium, Strážnice, 57 pp.
- VYMYSLICKÝ T. (2001): *Invasní druhy rostlin a jejich společenstva na aluviích jihomoravských řek*. Ms., 100 pp. [Mgr. thesis, Přírodovědecká fakulta MU Brno]